

bíróság1 mint másodfokú bíróság

szám15

A bíróság1, mint másodfokú bíróság a Budapesten, 2021. év június hó 28. napján tartott nyilvános ülésen meghozta, és 2021. július 12. napján kihirdette a következő

v é g z é s t:

A versenyt korlátozó megállapodás közbeszerzési és koncessziós eljárásban büntette miatt vádlott1 és társai ellen indult büntetőügyben a bíróság2 2020. évi szeptember hó 22. napján kihirdetett szám14 számú ítéletét valamennyi vádlott1 vonatkozásában hatályon kívül helyezi, és az elsőfokú bíróságot új eljárásra utasítja.

vádlott2 II. rendű vádlott1 személyazonosító okmányának száma személyazonosító okmány száma, vádlott3 II. rendű vádlott1 személyazonosító okmányának száma személyazonosító okmány száma1, vádlott5 V. rendű vádlott1 személyazonosító okmányának száma személyazonosító okmány száma2 vádlott10 X. rendű vádlott1 személyazonosító okmányának száma személyazonosító okmány száma3.

A végzés ellen a kézbesítéstől számított 8 napon belül vádlott1 I. rendű vádlott1, vádlott4 IV. rendű vádlott1, vádlott6 rendű vádlott1, vádlott7. rendű vádlott1, vádlott1, vádlott9. rendű vádlott1, vádlott11 XI. rendű vádlott1 és az ügyész részéről fellebbezésnek van helye.

I n d o k o l á s

[1] Az elsőfokú bíróság a fenti számú határozatával vádlott1 I. rendű vádlott1at bűnösnek mondta ki a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: (Btk.) 420. § (1) bekezdésébe ütköző és annak I. fordulata szerint minősülő, 3 rendbeli, versenyt korlátozó megállapodás közbeszerzési és koncessziós eljárásban büntetettében;

vádlott2 II. rendű vádlott1at 4 rendbeli, egy esetben bűnsegédként elkövetett, a Btk. 420. § (1) bekezdésébe ütköző és annak I. fordulata szerint minősülő, versenyt korlátozó megállapodás közbeszerzési és koncessziós eljárásban büntetettében;

vádlott3 III. rendű vádlottlat 2 rendbeli, a Btk. 420. § (1) bekezdésébe ütköző és annak I. fordulata szerint minősülő versenyt korlátozó megállapodás közbeszerzési és koncessziós eljárásban büntetében, és 1 rendbeli, a Btk. 420. § (1) bekezdésébe ütköző és a annak I. fordulataira figyelemmel a (3) bekezdés szerint minősülő versenyt korlátozó megállapodás közbeszerzési és koncessziós eljárásban vétségének kísérletében;

vádlott4 V. rendű vádlottlat 2 rendbeli, a Btk. 420. § (1) bekezdésébe ütköző és annak I. fordulata szerint minősülő, versenyt korlátozó megállapodás közbeszerzési és koncessziós eljárásban büntetében mint bűnsegédet;

vádlott5 V. rendű vádlottlat a Btk. 420. § (1) bekezdésébe ütköző és annak I. fordulata szerint minősülő, versenyt korlátozó megállapodás közbeszerzési és koncessziós eljárásban büntetében;

vádlott6 rendű vádlottlat a Btk. 420. § (1) bekezdésébe ütköző és annak I. fordulata szerint minősülő, versenyt korlátozó megállapodás közbeszerzési és koncessziós eljárásban büntetében;

vádlott7. rendű vádlottlat a Btk. 420. § (1) bekezdésébe ütköző és annak I. fordulata szerint minősülő, versenyt korlátozó megállapodás közbeszerzési és koncessziós eljárásban büntetében;

vádlott8 rendű vádlottlat a Btk. 420. § (1) bekezdésébe ütköző és annak I. fordulata szerint minősülő, versenyt korlátozó megállapodás közbeszerzési és koncessziós eljárásban büntetében;

vádlott9. rendű vádlottlat a Btk. 420. § (1) bekezdésébe ütköző és annak I. fordulata szerint minősülő, versenyt korlátozó megállapodás közbeszerzési és koncessziós eljárásban büntetében;

vádlott10 X. rendű vádlottlat a Btk. 420. § (1) bekezdésébe ütköző és annak I. fordulata szerint minősülő, versenyt korlátozó megállapodás közbeszerzési és koncessziós eljárásban büntetében;

vádlott11 XI. rendű vádlottlat a Btk. 420. § (1) bekezdésébe ütköző és annak I. fordulata szerint minősülő, versenyt korlátozó megállapodás közbeszerzési és koncessziós eljárásban büntetében.

[2] Ezért vádlott1 I. rendű vádlottlat halmazati büntetésül 450 napi tétel, összesen 4.500.000 forint pénzbüntetésre, vádlott2 II. rendű vádlottlat halmazati büntetésül 480 napi tétel, összesen 4.800.000 forint pénzbüntetésre, vádlott3 III. rendű vádlottlat halmazati büntetésül 360 napi tétel, összesen 3.600.000 forint pénzbüntetésre, vádlott4 IV. rendű vádlottlat halmazati büntetésül 180 napi tétel, összesen 1.800.000 forint pénzbüntetésre, vádlott5 V. rendű vádlottlat 150 napi tétel, összesen 1.500.000 forint pénzbüntetésre, vádlott6

rendű vádlott1at 150 napi tétel, összesen 1.500.000 forint pénzbüntetésre, vádlott7. rendű vádlott1at 150 napi tétel, összesen 1.500.000 forint pénzbüntetésre, vádlott8 rendű vádlott1at 150 napi tétel, összesen 1.500.000 forint pénzbüntetésre, vádlott9. rendű vádlott1at 150 napi tétel, összesen 1.500.000 forint pénzbüntetésre, vádlott10 X. rendű vádlott1at 150 napi tétel, összesen 1.500.000 forint pénzbüntetésre, vádlott11 XI. rendű vádlott1at 120 napi tétel, összesen 1.200.000 forint pénzbüntetésre ítélte.

[3] A vádlottlak esetében az egynapi tétel összegét egységesen 10.000 forintban állapította meg.

[4] Rendelkezett a bíróság a pénzbüntetések meg nem fizetése esetén azok szabadságvesztésre átváltoztatásáról, az eljárás során lefoglalt tárgyakról, és a bűnügyi költség viseléséről is.

[5] Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az ügyész valamennyi vádlott1 terhére, a büntetés súlyosítása végett, vádlott1 I. rendű, vádlott3 III. rendű, vádlott5 V. rendű, vádlott6 rendű, vádlott7. rendű, vádlott8 rendű, vádlott9. rendű és vádlott10 X. rendű vádlottlak vonatkozásában végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés büntetés kiszabás érdekében, és vádlott2 név⁴³ II. rendű vádlott1 kivételével valamennyi vádlott1al szemben a gazdasági társaságban vezetői tisztségviseléstől való eltiltás, vádlott4 IV. rendű és vádlott11 XI. rendű vádlottlak tekintetében a kinév⁶⁰t pénzbüntetés napi tételszámának felemelése céljából fellebbezett.

[6] Fellebbezést jelentett be az ítélet ellen vádlott1 I. rendű és vádlott2 név⁴³ II. rendű vádlott1 és védőjük anyagi és eljárásjogi okból, a jogellenesen felhasznált lehallgatási anyagok és a tényállás téves megállapítása miatt, felmentés végett, vádlott3 III. rendű vádlott1 felmentés céljából, vádlott4 IV. rendű vádlott1 védője megalapozatlanság miatt, felmentés céljából, vádlott5 V. rendű vádlott1 és védője az ítélet rendelkező része és az indokolás ellen, felmentés végett, vádlott6 rendű vádlott1 és védője, vádlott7. rendű vádlott1 és védője, vádlott8 rendű vádlott1, vádlott9. rendű vádlott1 védője felmentés érdekében, vádlott10 X. rendű vádlott1 és védője felmentés, vádlott11 XI. rendű vádlott1 védője az ítélet megalapozatlansága miatt, felmentés céljából.

[7] A ügyészség1 a szám16. számú átiratában az ügyészi fellebbezést fenntartotta, míg a bejelentett védelmi fellebbezéseket alaptalannak tartotta.

[8] Kifejtett álláspontja szerint a határozat mentes a Be. 592. §-ában felsorolt hibáktól, a bíróság a Be. 167. § (4) bekezdésében írt elv tiszteletben tartásával állapította meg a tényállást.

A bíróság az egyes tényállási pontoknál maradéktalanul számba vette a beszerzett bizonyítékokat, azokat egyenként és egymással összevetve is értékelte.

[9] Az eljárásban valamennyi vádlott¹ tagadta a bűnösségét, így azt is, hogy a vádbeli gazdasági társaságok vádlott¹ I. rendű vádlott¹ vezetésével közutak üzemeltetésével kapcsolatos kartellbe tömörültek, amelyen keresztül egymás között felosztották a piacot oly módon, hogy előre megállapodtak az állami és önkormányzati vállalatok által közbeszerzés keretében kiírt pályázatokon mely cégek milyen feltételekkel indulnak, kié lesz a nyertes pályázat és a nyertes cégek milyen módon kárpótolják a vesztes pályázókat a kivitelezés során nekik juttatott munkavégzésekkel.

[10] A bizonyítékok gerincét a titkos információgyűjtés eredménye, az e-mail üzenetek és a rövid szöveges üzenetek adták, melyet kiegészítettek név³⁹, név⁴⁰r és név¹⁰ tanúvallomásai, valamint a lefoglalt okirati bizonyítékok, híváslisták.

[11] A bíróság okfejtése helytálló a titkos információgyűjtés eredményének felhasználhatóságát illetően. Helyes azon védői észrevétel, mely szerint ugyanabban az ügyben titkos információgyűjtés és egyben nyílt nyomozás egyidejűleg nem folyhat, de jelen esetben ezek a kizáró feltételek a felhasználni kívánt eredmény tekintetében nem álltak fenn. Egyrészt a nyomozó hatóság saját hatáskörben döntött a titkos információ ellenőrzésről, majd később a titkos nyomozás elrendeléséről 2013. június 26. napján, míg a nyílt nyomozást az ügyészség 2013. október 31. napján rendelte el. Mind a két eljárás megfelelt a hatályban volt jogszabályoknak, és amikor a nyomozó hatóság észlelte az eljárások tárgyának egyezőségét, a titkos nyomozást haladéktalanul lezárta.

[12] A bizonyítékként értékelt közlemények, telefonbeszélgetések nem a nyílt nyomozás elrendelése után keletkeztek, így azok felhasználása annak ellenére aggálytalan, hogy a titkos nyomozás elrendeléstől számított hat hónapos határideje formálisan meghaladta a ügyészség² által elrendelt nyomozás határnapját. Az sem hagyható figyelmen kívül, hogy a ügyészség¹ a nyomozás lefolytatásával a titkos nyomozást folytató rendőrség¹ különböző rendőrség² bízta meg. Tényszerűen megállapítható tehát, hogy két nyomozás ugyanabban az ügyben ugyanazon hatóságnál nem folyt párhuzamosan. A titkos információgyűjtés igazolására és eredményének felhasználására az 1998. évi XIX. törvény rendelkezéseinek megfelelően került sor.

[13] A bíróság az 1. tényállási pontban a bizonyítékokat egyenként és összességében számba vette, azokat a logika szabályainak megfelelően értékelte. A bíróság nem tévedett, amikor a beszerzett okiratok, e-mail üzenetek és tanúvallomások mérlegeléséből, kronológiájából azt a következtetést vonta le, hogy a vádlott¹ak az ajánlati árakat egyeztették, céljuk név¹⁰ versenyből történő kiszorítása volt. A pályázat lezárását követő információáramlás szintén a vádlott¹ak jogszabályba ütköző cselekvőségét bizonyítja.

[14] A 2. pont kapcsán a bíróság iratszerűen ismertette a terhelték vallomásait, feltárta az abban rejlő ellentmondásokat, összevetve a titkos információgyűjtés és lefoglalás eredményével. Alapos indokkal, támadhatatlan logikai következtetések mentén vetette el vádlott4 IV. rendű vádlott1 védekezését, mely szerint a 30/telefonszám2-s hívószám nem kizárólag az ő használatában volt. Mérlegelésének eredményeképpen megalapozottan következtetett arra, hogy a vádlottlak kommunikációja az árak egyeztetésére irányult, melynek központi szereplője vádlott2 II. rendű vádlott1 volt.

[15] A 3. tényállásban elbírált „közbeszerzés” címmel kiírt közbeszerzés kapcsán a bíróság szintén alapos bizonyítást folytatott le, és iratszerűen vont következtetést a vádlottli védekezésekkel szemben arra, hogy a pályázaton induló felek közötti sms váltások tartalma a pályázati összegekre vonatkozó egyeztetés volt, míg a pályázati eljárás lezárását, de az eredményhirdetést megelőző üzenetek értelme/célja az előzetesen kialakított feltételeknek megfelelő eredmény nyugtázása volt. A bíróság mérlegelő tevékenysége nem támadható a tekintetben sem, hogy név40r és név39 tanúvallomásait közvetett bizonyítékként értékelte a feltételezett kartell tevékenységről, illetve a 2011. évi pályáztatás során tartott tárgyaláson a résztvevők között kialakult vitával kapcsolatban. Az okirati bizonyítékok és sms üzenetek (melyek részben még a kiírás előtt a közbeszerzéssel érintett só mennyiségére, részben a régiók felosztására vonatkoznak) a titkos információgyűjtés eredményével összhangban értékelendők, azokkal egymást kiegészítik. Az árlejtésre vonatkozó, a verseny látszatának fenntartását szorgalmazó rövid szöveges üzenet értékelésére a lefoglalt e-mail üzenetekkel összhangban került sor.

[16] A 4. tényállásban a bíróság az email üzenetek alapján logikusan érvelt amellelt, hogy a vádlottlak tudomással bírtak egy olyan, utóbb valótlannak bizonyult régiós felosztási tervről, amely őket a korábbi stratégia átgondolására készítette. A megállapodás kapcsán számos email üzenet értékelésére került sor, amelyek azt bizonyították, hogy a cég2, képviselői már előre tisztában voltak azzal, hogy a közbeszerzési eljárásban mely piaci szereplők indulnak majd, ehhez igazították stratégiájukat, a verseny látszatának fenntartása vezette őket az árlejtési licitben.

[17] Az 5. tényállást a bíróság az egymást kiegészítő email és sms üzenetek alapján kétséget kizáróan megállapíthatónak találta a vádlottlak árképzés tekintetében kialakított álláspontját, ezen kívül konkrét levélváltás támasztja alá a korábbi évekhez hasonló gyakorlat fenntartásra irányuló szándékot. Az I. rendű vádlottli stratégiai, irányító szerepe az üzenetváltásokból kétséget kizáróan bizonyítható volt.

[18] A fenti bizonyítékok alapján megállapított tényállás a Be. 591. § (1) bekezdése alapján irányadó a másodfokú eljárásnál is.

A kerületi bíróság a megállapított tényállásokból okszerűen következtetett a vádlottlak bűnösségére, a cselekmények minősítése is törvényes.

[19] A kerületi bíróság közel kimerítően számba vette a bűnösségi körülményeket. Tovább súlyosít a hosszabb időn át tartó, szervezett elkövetés, ezzel szemben a bűncselekmény tárgyi súlya külön nem értékelhető a vádlottlak terhére.

[20] A Btk. 420. § (1) bekezdésébe ütköző kiemelkedő tárgyi súlyú bűncselekmény egy évtől öt évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő, halmazati büntetés kiszabása esetén a büntetési tételketeret a felével emelkedik. A vádlottlak büntetlen előéletére és rendezett személyi körülményekre tekintettel végrehajtandó szabadságvesztés büntetés kiszabása nem indokolt, azonban a cselekmény intellektuális jellegére figyelemmel kizárólag alternatív szankció – pénzbüntetés - nem alkalmas az általános és különös büntetési célok megvalósítására, visszatartó ereje elenyésző, káros társadalmi üzenetet közvetít. Erre tekintettel a tettesként elítélt vádlottlak vonatkozásában szabadságvesztés büntetés kiszabása is indokolt, melynek próbaidőre történő felfüggesztése megfelel a büntetés céljainak és büntetés kiszabási elveknek.

[21] A bűnsegédként felelősségre vont vádlott4 IV. rendű és vádlott11 XI. rendű vádlottlak vonatkozásában a bűncselekmény tárgyi súlyát jelentősen magasabb napi tételszámú pénzbüntetés szolgálja megfelelően, a IV. rendű vádlott1 esetében a halmazati büntetést tükröző nagyobb nyomatékkal.

[22] Tévedett a bíróság, amikor a gazdasági társaság ügyvezetői tisztségét betöltő vádlottlakkal szemben nem alkalmazott foglalkozástól eltiltás büntetést.

A kerületi ügyészség érvelését osztva, a vádlottlak ügyvezetése alatt a cégek a jelentős árelőnyre és bevételnövekedésre tettek szert, melyet az általuk kialakított „körbenyerés” rendszerben egymás között továbbosztottak. A vádlottlak a cselekményt foglalkozásuk felhasználásával, szándékosan követték el, így a bíróság által „kifogástalannak” minősített életvezetés és időmúlás nem ad kellő alapot a büntetés mellőzésére.

[23] Észrevételezte, hogy a bíróság valamennyi vádlott1 vonatkozásában az egy napi tétel összegét 10.000 forintban határozta meg, amely nem feltétlenül van összhangban a bíróság által feltárt személyi körülményekkel. A napi tétel összegét az elkövető vagyoni, jövedelmi, személyi viszonyaihoz és életviteléhez mérten kell kiszabni. vádlott3 III. rendű, vádlott4 IV. rendű, vádlott6 rendű és vádlott7. rendű vádlottlak vagyoni viszonyaival kapcsolatban a bíróság igen kevés adatot rögzített. Ezzel szemben az ügyvezetőként tevékenykedő vádlottlak tényállásban írt üzleti tevékenysége folytán az átlagkeresetet jelentősen meghaladó jövedelemre és ezzel harmonizáló életkörülményekre lehet következtetni, így a napi tétel összege eltúlzottnak nem tekinthető.

[24] Indítványozta ezért, hogy a bíróság¹, mint másodfokú bíróság az ítéletet a Be. 606. § (1) bekezdése alapján változtassa meg, valamennyi vádlott¹ büntetését a fentebb írtaknak megfelelően súlyosítsa, egyebekben az elsőfokú ítéletet hagyja helyben.

[25] vádlott¹ I. rendű, vádlott² II. rendű, vádlott³ III. rendű és vádlott¹⁰ X. rendű, vádlott⁴ IV. rendű és vádlott¹¹ XI. rendű, vádlott⁸ rendű és vádlott⁹. rendű vádlott¹ak védői fellebbezésükben változatlanul kifogásolták a titkos információgyűjtés alapján beszerzett bizonyítékok felhasználását.

[26] Az I. rendű és a II. rendű vádlott¹ak védője fellebbezése indokolásában az elsőfokú ítéletet részben megalapozatlannak tartotta. mivel az részben felderítetlen, az hiányosan, több helyen iratellenesen és helytelen ténybeli következtetést alkalmazva került megállapításra.

Indítványozta, hogy a másodfokú bíróság a megállapított tényállás helyett eltérő tényeket megállapítva a bizonyítékok értékelését bírálja felül és mivel az elsőfokú bíróság jogszabályt helytelenül alkalmazott, a törvénynek megfelelő határozatot hozva az ítéletet a Be. 606 § szerint változtassa meg és I. és II. rendű vádlott¹akat a Be. 566 § (1) bekezdés e.) pontjára utalással mentse föl.

[27] Egy eseti döntésben írtak miatt vitatta a vád törvényességét, azt, hogy a vádlott¹ e körben védelemhez fűződő jogát nem gyakorolhatta, mivel nem törvényes a vád, ha a bűncselekmény nincs részletesen körülírva, és egyedisége fel nem ismerhető, emiatt el nem bírálható. A vád nem tartalmazza a cselekmény pontos körülírását, emiatt abból az adott magatartás büntetőtörvénybe ütközésének lehetősége nem állapítható meg, ezért az a bűnösségre vonatkozó anyagi jogi következtetés levonására alkalmatlan.

Az ítélet bevezető része logikai ellentmondásban is áll az indoklás további részeivel, mert ha korábban valóban létrejött a piacfelosztó kartell, akkor a cég² az 5. vádpont szerinti együttműködéstől miért zárkózott el, miért a több százmillió forintba „kerülő” módját választották ahelyett, hogy a kartell tagjai is benyújtottak volna ajánlatot a jóval meggyőzőbb látszatok érdekében Miért próbálták az ítélet szerint „kitapogatni”, megtudni egymás piaci magatartását és információhoz jutni arra vonatkozóan, hogy a másik indul-e a versenyben és várhatóan milyen magatartást fog tanúsítani?

Iratellenes az indokolás, mivel a bíróságnak azt kellett ítéleti bizonyossággal megállapítani, hogy az I. rendű vádlott¹ szerves irányítása mellett létrejött-e olyan kartell, amelynek célja a vád tárgyává tett közbeszerzési eljárások kimenetelének befolyásolása érdekében történő piacfelosztás volt. Semmi nem bizonyítja, hogy a kartell vád tárgyát képező közbeszerzési eljárásokra vonatkozott volna, sőt a „megállapított kartellben” részt nem vevő cégekre a közbeszerzési eljárásokra utalás éppen azt mutatja, hogy ezek pontosan azért maradtak ki a vádból, mert a feljelentés 2013. áprilisát megelőző időpontját követően kiírt olyan

eljárásokhoz kapcsolódtak, amelyekről még az sem derül ki, hogy valóban közbeszerzési eljárások voltak-e, vagy büntetőjogi fenyegetettség alatt nem álló egyéb vagy alacsony értékhatárú közbeszerzési eljárások.

[28] A megállapított tényállással kapcsolatosan a II. rendű vádlottl cselekvőségét vitatta, mivel a tényállása szerint a vádlottl csak javasolta a cég2 alvállalkozóként bevonását, tanácsokkal segítette elő, hogy V. rendű vádlottl sikeres pályázatot adjon be. A válasz-e-mailjében „Rendben van szerintem így!” mondat nem csupán a vádlottl részére küldendő elektronikus levélre vonatkozott, hanem a versenyt korlátozó megállapodás részleteire is” a dokumentációt áttanulmányozta és javaslatokat adott az ajánlattételi nyomtatvány kitöltéséhez, referenciák csatolásához.

[29] Ez utóbbi magatartást értékelte büntetőjogilag a bíróság, de a cselekmény nem tényállásszerű. A pszichikai bűnsegély jellemzője, hogy a tettesben a bűncselekmény elkövetésére vonatkozó szándék már kialakult, és ezt az akaratelhatározást erősíti. Büntetőjogi felelőssége megállapításának feltétele, hogy vagy a bűncselekmény elkövetésének megkezdése előtt fejtse ki szándékerősítő hatását, vagy annak megvalósítása közben biztosítsa támogatásáról az elkövetőt. E körben utalt az általa ellentétesnek értékelt, az elsőfokú ítéletben írt [332] és [144] pontokban írtakra.

[30] Hivatkozott a tisztességtelen piaci magatartás és a versenykorlátozás tilalmáról szóló 1996. évi LVII. törvény (Tptv.) 11. § (1) bekezdésében írtak figyelmen kívül hagyására is. A törvény 11. § (1) bekezdése kimondja, hogy nem minősül tilalmazott megállapodásnak, ha nem független vállalkozások között jön létre, a 15 § (1) bekezdés alapján pedig a cég2 és a cég2. egy vállalkozáscsoportba tartozó [94] cégek, magatartásuk kívül áll a tilalmazott körön.

[31] Álláspontja szerint a közbeszerzési törvényben szabályozott referencia nyújtásról és az alvállalkozó bevonásról tárgyalás vagy a nyomtatvány kitöltési adminisztratív segédlet nem valósít meg tényállásszerű magatartást.

[32] Az ítélet nem tartalmaz indokolást arra, hogy miért kellene helyesnek elfogadni azt a jogkövetkeztetést, hogy a cselekmény befejezetté válását követően a tájékoztató levélre írt „Rendben van szerintem így” válasz nem arra vonatkozik amire írták, hanem a „versenyt korlátozó megállapodás részleteire is”, illetve, ha még így is lenne, akkor a cselekmény befejezetté válását követően hogy válna visszamenőleges hatállyal büntetőjogilag értékelendő bűnsegédi magatartássá - ha egyáltalán azzá vált -, mert nem szerepel a törvényi tényállásnak történő jogi megfeleltetési részben.

[33] A megállapított tényállást a 2. pontban írt cselekmény kapcsán is vitatta, így azt, hogy a tényállás felderítetlen, mivel a nyomozás hiányosságait észlelve az ítélet sem tartalmaz ténymegállapítást arra, hogy ha a cég2 bevonta a cég8-t a teljesítésbe, akkor mikor és milyen

összegű szállítási munkákat végzett a cég8, milyen díjakat számlázott ki a cég8 a cég2 felé, a kiszámlázott ellenértéket teljesítette-e a cég2

[34] A felderítetlenség a tényállást megalapozó bizonyítási folyamat fogyatékosága, mivel a jogilag igen releváns tényre csak formálisan történt bizonyításfelvétel, de a nyomozás hibája miatt felderítetlen maradt. Két cég között a szállítási kapcsolatot a legkézenfekvőbb nyomozati cselekményekkel, dokumentumokkal (szállítólevelek, számlák, teljesítésigazolások, szerződések) lehet bizonyítani.

A tényállás hiányos, mivel az ítélet utal egy „további kommunikációra”, ami módosította a megállapodást, de erre egyáltalán nem tartalmaz felülbíráható ténymegállapítást. Ha a bíróság az eltérést a megállapodást követő, módosító megállapodással magyarázza, akkor a tényállásnak tartalmaznia kellene azt, hogy ez mikor, kik között és milyen tartalommal jött létre. Iratellenesnek is tartotta a tényállást, mivel a cég64 nem egy cégcsoport, amely magában foglalja a cég8-t, hanem egy bejegyzett önálló és létező gazdasági társaság, amelyet az ítélet is összekever anélkül, hogy a nyilvános cégiratok alapján e kérdést tisztázná.

Téves a tényből vont jogi következtetés a II. rendű vádlott1 tettesi minőségére vonatkozóan.

A [333] pont szerint a bűncselekmény tettese a gazdálkodó szervezet ügyvezetésre vagy képviselőre feljogosított tagja, alkalmazottja, aki a kialakított feladat megosztás keretében a piaci versenyben érdekelt versenytársakkal megállapodást köthet.

[35] A II. rendű vádlott1 sem a Ptk. szerinti vezető tisztségviselői minőséggel, sem szervezeti képviselői joggal nem rendelkezett, feladata a közbeszerzési eljárások technikai lebonyolítása volt, jognyilatkozat tételi, döntési, megállapodás kötési jogosultsága nem volt. Így kizárt a tettesi minőség megállapítása. Ha a II. rendű vádlott1 nem tettes, akkor vizsgálendő a részesi alakzatnak értékelhető magatartása.

[36] A védő hivatkozott az indokolási kötelezettség elmulasztására, mert álláspontja szerint ténybeli következtetésről nem adott számot a bíróság, nem tartalmazza az ítélet, hogy miért kell helyesnek elfogadni a következtetése eredményét.

Vitatta a 3. pontban megállapított tényállás helyességét is, azt a büntetőjogilag releváns tények és annak eredményeként lefolytatott bizonyítást, mert a megállapított tényállást ellentétesnek tartotta az iratok tartalmával. Az ítélet egész érvelési rendszerére jellemző véleménye szerint, hogy az álláspontjával szembenálló hivatkozások (a táblázatok és feljegyzések elemzése, a verseny komolysága, a titkos információ gyűjtés elemzése, a cég8 „szállítási” tevékenysége, a „mosolygós arc” jelentésének „lefordítása”) gyengeségeit részletesen elemzi, míg a megállapított tényállást alátámasztó bizonyítékok ellentmondásait, logikátlanságait lényegtelen eltérésnek tekintve azokon átsiklik és csak az álláspontját alátámasztó bizonyítékok esetén kerül sor részletes indoklásra.

[37] Az elektronikus árlejtéssel kapcsolatosan kifejtette, hogy a felek csak annyit látnak, hogy a megállapodásban részt vevő vagy részt nem vevő, azt betartó vagy be nem tartó valamelyik versenytárs milyen ajánlatot tesz, így ha valamennyi versenytárs nem egyezik meg, az árak egyeztetésének nincs értelme, hiszen az önkorlátozás csak a megegyezésben részt nem vevő félnek biztosít kedvező áron nyeresi lehetőséget.

[38] A 4. pontban írt cselekménnyel kapcsolatban szintén vitatta a megállapított tényállást, azt megalapozatlannak tartva. Az általa vélt nyelvtani értelmezés miatt a megállapodás feltüntetését értelemzavaró, iratellenes szóhasználatnak tartotta. Kifogásolta a régiók szerinti megállapodás megkötésére, az abban részt vevő személyekre, időpontra vonatkozó megállapításokat.

[39] Hiányosnak tartotta a védő a megállapított tényállást, mert szerinte össze kellett volna hasonlítani a 2013-as és 2014-es pályázat ítéleti tényállással érintett 3 régiójának eredményeit és máris látható lett volna, hogy hasonló arányban jutottak-e pályázat nyertesi pozícióba az egyes régiókban. Ez azonban elmaradt, mert összedöntötte volna a megalapozatlan ténymegállapítást.

[40] A II. rendű vádlottl nyilatkozata miatt a (referencia ügyben) nem látta megállapíthatónak az elsőfokú bíróság által rögzítetteket.

[41] A bíróság egy bizonyítottnak értékelt tényt (egyeztetés arról, hogy kik fognak indulni) helyesen állapít meg, de az abból más tényre (felosztották a piacot) következtetése hibás, melyet a formál logika szabályainak megsértése okozott. mivel ilyen esetben központi jelentőséggel bír a tények közötti kapcsolat elemzése.

A bíróság máshol is egy bizonyítottnak értékelt tényt helyesen állapít meg, de az abból más tényre helytelenül következtetett.

[42] A tényállást hiányosnak értékelte név39 és név40r vallomása alapján. A tanúvallomásokban védeneci vonatkozásában semmi terhelő tartalom nem található.

Arról a büntetőjogilag releváns tényről, hogy volt-e kartelltevékenység folyt ugyan bizonyítás, de annak teljes eredménye mégsem jelenik meg az ítéletben, csak az egyoldalú, tisztázást megelőző része, így a tényállás ellentétes az iratok tartalmával, más szerepel az ítélet indoklásában tényállásként leírva, mint ami a bizonyítás anyagává tett dokumentumokban szerepel.

Kifogásolta név66 név69 tanúnak a 83. számú jegyzőkönyv 7. oldalán pontosított nyomozati vallomása alapján a [241]. és [243]. pontokban hivatkozott, minden tényállítást nélkülöző feltételezését, amely szerint lehetett egyeztetés a pályázók között. A tanú elmondta, hogy ő

arra a rendőri kérdésre válaszolt, hogy elképzelhetőnek tartja-e az egyeztetést, azt válaszolta, hogy „miért ne lehetne elképzelni azt, hogy volt egyeztetés a pályázók között? Konkrét információim nem volt róla persze.

[43] Bizonyítékként hivatkozik a bíróság a tanú azon mondatára is, hogy „2015.-ben leestek az árak”, de elmulasztotta értékelni és indoklásába vonni a védelem részletesen ismertetett, tényadatokon nyugvó részletes, konkrét szerződési feltételekre is utaló hivatkozását a szerződési feltételek megrendelői változtatásaira, annak ellenére, hogy a szerződések a bizonyítási anyagban rendelkezésre állnak.

[44] A [61] és [62] pontban megállapított tényállás, illetve magatartások közül sem a jogszerű referencia biztosításról tárgyalás, sem a büntetőjogilag nem értékelt, az indulók körére vonatkozó tájékoztatás nem korlátozza a versenyt és nem eredményezi pályázatnyertesei pozíció meghatározását. Az indoklás belső ellentmondást is tartalmaz, mert kifejezetten tartalmazza a referenciáról tárgyalást a büntetőjogilag értékelt magatartások között [340), míg a [277] rögzíti, hogy referencia adási „megállapodást ezen vádpont nem is tartalmazott, az a 3. vádpontban volt, de az ügyészség utóbb kirekesztette”.

[45] Az ítélet érvelési rendszerére vonatkozó általános észrevételek körében a védő megjegyezte, hogy a tényből tényre következtetés ugyanis csak akkor megalapozott, ha a kiinduló tényből úgy következik a következtetett tény, hogy nincs másik, legalább annyira okszerű és elfogadható következményi tény. A tényből tényre következtetés nem a bizonyítás hiányosságainak kiküszöbölésére szolgáló, a kétséget kizáróan nem bizonyított tények vádlottl javára értékelését előíró alapelvi szabály kiiktatására szolgál, hanem arra, hogy logikus és egységes oksági lánc akkor is felállítható, ha egyik eleme önállóan nincs bizonyítva.

[46] Jelen esetben a vádlottl védekezés figyelembevételével a hivatkozott bizonyítékokra vonatkozóan két, egyenértékű, zárt logikai rendszerbe foglalható érvelést találunk és mivel a feljegyzésekben, táblázatokban és e-mailekben található számok nem egyeznek a tényleges árlejtési eredményekkel, legalább olyan valószínűséggel állapítható meg az is, hogy a vádlottlak védekezésének megfelelően a táblázatok, feljegyzések a versenytárak tevékenységének feltérképezését, a verseny alakulásának feltételezett alakulását tartalmazzák, amelyek értelemszerűen részei a felelős gazdasági döntés előkészítésének.

[47] Az elsőfokú bíróság a megállapított tényállást alátámasztó bizonyítékok ellentmondásain, logikátlanságán következetesen átsiklott. Kiemelte a védő az elsőfokú bíróság érvelését a [111] pontban. Eszerint a vádlottl védekezése azért foghatott helyt a bíróság előtt, mert a „tényadatokkal nem szolgáló feljelentés generálisan utal az I. rendű vádlottl magas, politikai és gazdasági kvalifikációjára, ami mind-mind szükséges azon a szinten létez, amin az I. rendű vádlottl és cége állt a vádbeli időszakban az adott piacon.”

Indoklás hiányában titok marad, hogy milyen magas politikai és gazdasági kvalifikációt állapít meg ítéleti bizonyossággal a bíróság (a feljelentés alapján talán azt, hogy „nagyobb hatalma volt, mint egy miniszternek?) és bizonyítási anyag hiányában felülbírállhatatlan titok az is, hogy „milyen szinten léten" (?) állt az I. rendű vádlott1.

Azt az ellentmondást, hogy „a napló feljegyzésben 9 egység szerepel a 7 egység/régió helyett" úgy oldja fel a bíróság, hogy azt, „hogy a 9-ből miként lett végül is 7 egység, jelen eljárásban relevanciával nem bír - tekintettel arra, hogy a piac felosztást olyan tényezők is befolyásolják, amelyek következtében ezen számok nőhetnek, de csökkenhetnek is." Itt végződik az indoklás, miközben itt kellene kezdődnie, hogy mik azok a titokzatos, de a bíróság által mégis értékelt tényezők, amelyek a 7 pályázható régióból 9-et csináltak. Természetesen lehet, hogy a bíróságnak igaza van és valóban vannak ilyen tényezők, de azoknak akkor szerepelnie kellene az indoklásban.

[48] vádlott3 III. rendű és vádlott10 X. rendű vádlott1ak védője fellebbezése indokolásában az elsőfokú bíróság ítéletét részlegesen megalapozatlannak értékelte.

[49] Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a tényállást hiányosan állapította meg, a megállapított tényállás ellentétes a bíróság által lefolytatott bizonyítást érintő ügyiratok tartalmával és meghatározott tényekből további tényekre helytelenül következtetett.

[50] Kérte, hogy a másodfokú bíróság a bizonyítékok értékelését bírálja felül és mivel az elsőfokú bíróság jogszabályt helytelenül alkalmazott, a törvénynek megfelelő határozatot hozva az elsőfokú ítéletet a Be. 606. § szerint változtassa meg, a III. r. és X. r. vádlott1akat a Be. 566. § (1) bekezdés c.) pontjára utalással mentse fel az ellenük emelt vádak alól.

Az I. rendű és II. rendű vádlott1ak védőjével hasonló érvek alapján kifogásolta a titkos információgyűjtés eredményének felhasználhatóságát.

[51] A titkos információgyűjtést végző nyomozó hatóság nem tett eleget az akkor hatályos Be. 206/A. § (1) bekezdés b) pontjában meghatározott nyomozás elrendelési, illetve feljelentési kötelezettségének.

[52] Nem az Rtv. szerint folyó titkos információ gyűjtésnek, hanem a Be. garanciális szabályai szerinti titkos adatszerzés szabályai alapján lehetett volna csak jogszerűen eljárni, mivel a rendőrség3 a névtelen feljelentés nyomán 2013. június 26-tól 2013. december 26-ig titkos nyomozást rendelt el, azaz már az elrendelt nyomozás keretében folyt a titkos információgyűjtés.

[53] Párhuzamos eljárás folyt, a két eljárás egyesítésére csak 2013. december 10-én került sor.

[54] A haladéktalansági feltétel sem valósult meg, mivel a nyomozási bíró 2013. szeptember 29-ig engedélyezte a titkos információgyűjtést, viszont a nyomozás elrendelésére csak 2013. október 31-én került sor, holott a szám27. vélemény szerint a nyomozás elrendelése nem nyúlhat túl azon az időtartamon, ami az adatmennyiség terjedelmét, az ügy jellegét, bonyolultságát és személyi összefüggéseit is figyelembe véve szükséges a bűnüldözői megfontolás kialakításához.

A bíróság2 a 2013. június 28. napján kelt szám17Tük. számú és a bíróság3 a ügyszám9 számú végzésével csak az I. rendű és a II. rendű vádlott1ak, - mint az alkalmazással érintettek - vonatkozásában engedélyezte a titkos információgyűjtést.

[55] A büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény (régi Be.) 206/A. § (2) a) pontja alapján az NNI-nek a nyomozás elrendelésével vagy a feljelentés megtételével egyidejűleg kezdeményeznie kellett volna az illetékes ügyésznél a titkos információgyűjtés eredményének a büntetőeljárásban bizonyítékként történő felhasználásra való alkalmasságának megállapítását, a versenyt korlátozó megállapodás közbeszerzési és koncessziós eljárásban büntette miatt.

[56] A régi Be. 206/A.§ (3) bekezdése alapján a (2) bekezdés szerinti felhasználásra való alkalmasságról történő döntés érdekében az ügyésznek hetvenkét órán belül a nyomozási bíróhoz kell fordulnia.

[57] A Be. 206/A§ (1) bekezdés b.) pont szerint a felhasználhatóság feltétele, hogy a titkos információgyűjtést végző szerv nyomban rendeljen el nyomozást.

[58] A bíróság3 a ügyszám9 számú végzésével, csak vádlott1 1 rendű és vádlott2 II. rendű vádlott1akkal szemben engedélyezte, (tette nyílttá) a titkos információgyűjtés során beszerzett információk bizonyítékként való felhasználását, vádlott3 III. rendű vádlott1al szemben nem.

[59] vádlott3 III r. vádlott1al szemben nem született ilyen engedélyező döntés, így ezek az adatok - vádlott3 III r. vádlott1al szemben (felhasználási engedély hiányában) - nem tekinthető bizonyítéknak, olyanok, mintha nem is léteznének.

[60] Ez pedig kizárja, hogy a telefon lehallgatás alapján állított bizonyíték, vádlott3 III. rendű vádlott1 ellen felhasználható legyen.

[61] A titkos információgyűjtés eredményeként keletkező bizonyítékokat a jelen büntetőeljárásban valamennyi vádlott1 tekintetében ki kell zárni, utalva a Be. 206/A. § (1) bekezdés b) pontjában megjelölt haladéktalanul teljesítendő kötelezettségének.

[62] Csak azok az információk használhatóak fel, amely az engedélyezett módon, időben és személyhez kapcsolódóan kerültek a hatóság birtokába.

[63] Amennyiben a titkos információgyűjtés olyan személyre is tartalmaz adatot, aki eredetileg nem volt a titkos információgyűjtés alkalmazásával érintett, úgy az ilyen személy esetében külön kell az adat felmerülését követően kezdeményezni a titkos információgyűjtés eredményének a büntetőeljárásban bizonyítékként történő felhasználásra való alkalmasságának megállapítását, amelyről értelemszerűen alakszerű döntést kellett volna hozni.

[64] Az eljárás során vádlott3 III r. vádlott1 és vádlott10 X r. vádlott1 végig következetesen tagadták bűnösségüket.

[65] Tagadták, hogy a közutak üzemeltetésével kapcsolatos kartellbe tömörültek volna, amelyen keresztül egymás között felosztották volna a piacot oly módon, hogy előre megállapodtak volna az állami és önkormányzati vállalatok által - közbeszerzés keretében - kiírt pályázatokon, mely cégek milyen feltételekkel indulnak, kié lesz a nyertes pályázat. Sem a vádirat, sem az ítélet nem tesz különbséget vádlott3 III. rendű vádlott1 és vádlott10 X. rendű vádlott1 cselekvése között, a cég4-t úgy tekintik és azonosítják, hogy az vádlott10 X r. vádlott1al teljesen egyenlő.

[66] vádlott10 X. rendű vádlott1 esetében, sem a nyomozati anyagban, sem az eljárás során beszerzett kiegészítő anyagokban, nem a tanú vallomásokban nincs semmilyen bizonyíték arra, hogy bárkivel is egyeztetett volna (telefonon vagy sms-ben), árat vagy összehangolt magatartást tanúsított volna a többi pályázati résztvevővel.

[67] A lefolytatott bizonyítási eljárás során sem közvetlen, sem olyan közvetett bizonyítékok zárt láncolata nem állapítható meg, amely kétséget kizáróan alátámasztó büntető jogi felelősséget állapított volna meg a vádlott10 X. rendű. vádlott1 vonatkozásában.

[68] A bíróság mérlegelő tevékenysége nem támadható a tekintetben, hogy név40r és név39 tanúvallomásai közvetett bizonyítékként értékelte a feltételezett kartell tevékenységről, illetve a 2011. évi pályáztatás során tartott tárgyaláson a résztvevők között kialakult vitával

kapcsolatban. Az okirati bizonyítékok és sms üzenetek (melyek részben még a kiírás előtt a közbeszerzéssel érintett só mennyiségére, részben a régiók felosztására vonatkoznak) a titkos információgyűjtés eredményével összhangban érékelendők, azokkal egymást kiegészítik.

[69] A meghallgatott tanúk vallomásaikban nem említették sem vádlott10 X. rendű vádlott1at, sem a cég4-t.

[70] A tanúk által említett 2011-es pályázaton a cég4 nem nyert semmilyen pályázatot és a pályázaton induló cégek száma is túlmutat az adott ügybe bevont cégek és személyek számán.

[71] 2013-ban és 2014-ben is a Magyar cég1 volt az, amely módosította az eredeti pályázati feltételeket és megismételt pályázatot írt ki.

[72] A 3.) vádpont vonatkozásában előadta, hogy a pályázaton öt ajánlattevő indult: a cég2 mind a hét régióban. a cég4. a Közép-Magyarország, a Dél-Dunántúl és az Észak-Alföld régiókban. A cég8 a Közép-Magyarország, a Közép-Dunántúl, a Nyugat-Dunántúl, a Dél-Dunántúl és a Dél-Alföld régiókban, a cég9 a Dél-Alföld és az Észak-Alföld régiókban, míg név14 egyéni vállalkozó pedig a Közép-Magyarország, a Közép-Dunántúl, az Észak-Alföld és az Észak-Magyarország régiókban.

[73] A vádlottlakon kívül név14 is indult a pályázaton, akit a nyomozó hatóság, az ügyészség és a bíróság is teljesen figyelmen kívül hagyott, pedig ő is befolyásolhatta az eredményt.

[74] Az ügy egészét az jellemzi, hogy folyamatosan „egybecsúszásra kerül” vádlott3 III. rendű vádlott1 és vádlott10 X r.endű vádlott1. a cég4.-vel.

[75] A büntetőjogilag szankcionált megállapodás 2013. július - augusztus hónapokban jött létre sms-ek és e-mailek útján az érintett vádlottlak között, és két régiót (Dél-Dunántúl és Délalföld) érintett.

[76] A bírósági ítélet indokolása [53] bekezdésében a természetes személyeket mellőzve, általánosítva ismételten vállalkozásokat említ.

[77] A védeneci nyilatkozataikban előadták, hogy a licit során a cég4. ajánlata után még történt verseny, ezért a cég4. ajánlata nem befolyásolta a végeredmény kialakulását.

A tényállást hiányosnak tartotta, mivel a büntetőjogilag releváns tényről folyt bizonyítás, de annak eredménye mégsem jelenik meg az ítéletben, így a tényállás ellentétes az iratokkal.

Az írásbeli vallomásokban vádlott3 III. rendű és vádlott10 X. rendű vádlott1ak nyilatkoztak, hogy a vádiratban megjelölt nyomtatvány mit jelentett, milyen célt szolgált valójában.

[78] A nyilatkozat az üzleti titokról szóló egyoldalú nyilatkozat volt, ami a pályázati anyagba betekinteni kívánó további pályázati résztvevő(k) elől „eltakarja” a referenciára vonatkozó, esetlegesen csatolt beszerzési szerződések és szállítási szerződések tartalmát.

A pályázatra megadott árakat, egyéb műszaki- és pénzügyi feltételek teljesítését alátámasztó iratok továbbra is nyilvánosak maradtak.

Az üzleti titokról szóló nyilatkozat nem befolyásolja semmiféleképpen a pályázat végeredményét és az árak kialakulását.

[79] A pályázat kiírója, a cég1., a cég4. ajánlattevő részére, a 2013. augusztus 07. napján kelt hiánypótlási felhívás alapján kérte az ajánlattevőt arra, nyilatkozzon, hogy ajánlatának mely oldalait nyilvánítja üzleti titokká.

[80] Erre vonatkozik a cég4. ajánlattevő 2013. augusztus 8. napján kelt nyilatkozata, mely szerint kijelentették, hogy az eredeti ajánlatuk teljes egészében és az ahhoz benyújtott hiánypótlás nem minősül üzleti titoknak.

[81] Az üzleti titokról szóló nyilatkozatot vádlott3 III r. vádlott1 2013. augusztus 8-án visszavonta, így megszűntette annak teljes hatályát.

[82] A lefolytatott bizonyítás alapján rendelkezésre áll - a vádbeli időszakban írt - valamennyi email és sms, az ítélet megalapozottsága esetén meg kellene találni azokat, amelyek a Dél-dunántúli és Dél-alföldi régióra vonatkozóan tartalmazzák, hogy melyik társaság milyen árakkal pályázzon.

[83] Áttekintve a 2013. július-augusztus hónapokban az [52] pontban felsorolt vádlott1ak e-mailjeit és sms-eit, a megállapodásnak megfelelő árakat nem találunk.

[84] Az ítélet egész érvelési rendszerére jellemző, hogy az álláspontjával szembenálló hivatkozások gyengeségeit részletesen elemzi, míg a megállapított tényállást alátámasztó bizonyítékok ellentmondásait, logikátlanságait lényegtelen eltérésnek tekintve azokon

nagyvonalúan átsiklik és csak az álláspontját alátámasztó bizonyítékok esetén kerül sor részletes indoklásra.

[85] Természetesen az elsőfokú bíróság mérlegelési tevékenysége során közvetett bizonyítékokból és egyéb, a vádlott1i védekezésekben észlelt ellentmondások alapján is határozhat meg tényállást, akkor azonban az ítéletnek ezt kellett volna tartalmaznia és nem azt, hogy konkrét időpontban, konkrét felek között, konkrét formában (e-mailek és sms-ek) jött létre a megállapodás, mert az ellentmondást keletkeztet a bizonyítási iratok és az indoklása között.

[86] Okirati bizonyítékként értékelte az elsőfokú bíróság a 2013. év augusztus 22. napján rögzített, vádlott2 név43 Zoltan II. rendű és vádlott1 I. rendű vádlott1 közötti telefonbeszélgetésről készült kivonatot.

Ebből megállapítható, hogy a verseny korlátozása céljából az I. rendű és a II. rendű vádlott1ak kapcsolatot tartottak fent a versenytársaikkal (cég4, cég9 cég52., cég59vel és név14 egyéni vállalkozóval), valamint a versenytársak részére logisztikai, szállítási és raktározási szolgáltatásokat nyújtó cég3 képviselőivel.

vádlott10 X. rendű vádlott1 neve nem merült fel ezekben az elsőfokú bíróság által említett nyomozati iratokban.

[87] A X. rendű vádlott1 a bírósági eljárásban írásban tett vallomást, amelyben rögzítette, hogy nem kötött megállapodást sem az I. rendű, sem a II. rendű vádlott1akkal, az ajánlati árakkal kapcsolatban. A nyilatkozat az üzleti titokról szól, nem kapcsolódik sem az ajánlathoz, sem az árakhoz és a teljesítendő részekhez.

A nyomtatvány kitöltését illetően, vádlott10 X. rendű vádlott1 vádlott2 II. rendű vádlott1ól, mint jogásztól kért jogi állásfoglalást, nem pedig segítséget. A kiíró 2013. augusztus 7. napján kelt hiánypótlási felhívására a nyilatkozatot visszavonta, a jogi állásfoglalás-kérése ezzel volt kapcsolatos.

Az elsőfokú bíróság a vallomás többi részét nem vette figyelembe, miszerint vádlott10 X. rendű vádlott1 kijelentette és igazolta, hogy a só beszerzésével és értékesítésével kapcsolatos ügyekkel nem foglalkozott a cég4. gazdasági társaságnál.

[88] Erre vonatkozóan egyébként sem a lehallgatási-, sem az egyéb nyomozati anyagban semmilyen terhelő bizonyíték nem szerepel.

[89] Az elsőfokú bíróság név40r és név39 tanúvallomásait közvetett bizonyítékként értékelte a feltételezett kartell tevékenységről, illetve a 2011. évi pályázatás során tartott tárgyaláson a résztvevők között kialakult vitával kapcsolatban.

[90] Az eljárás során meghallgatott tanúk vallomásukban nem említették sem a vádlott10 X. rendű vádlott1 nevét, sem a cég4-t. A tanúk által említett 2011-es pályázaton a cég4. nem nyert.

[91] A pályázaton induló cégek száma túlmutat az ügybe bevont cégek és személyek számán. Kiemelte, hogy 2013-ban és 2014-ben is a Magyar cég1 volt az, amely módosította az eredeti pályázati feltételeket és megismételt pályázatot írt ki.

[92] A közbeszerzés1 beszerzésről kiírt pályázatásról utalt a tanú vallomására, arra, hogy a résztvevők a kiíró képviselői előtt fenyegették és szidták egymást, mert nem tartották be a közöttük született korábbi megállapodást: a pályázók még annak a látszatát sem akarták fenntartani, hogy nem kötöttek kartell megállapodást egymás között. Ennek során ifj. vádlott7, a VII. rendű vádlott1 mondta a cég9 részéről eljáró név35 név50, a VIII. rendű vádlott1nak, hogy nem ezt beszéltek meg.

A tanú sem vádlott3 III. rendű, sem vádlott10 X. rendű vádlott1 nevét nem említette.

[93] Az elsőfokú bíróság megítélése szerint kétséget kizáróan, ítéleti bizonyossággal állapítható meg vádlott3 III. rendű és vádlott10 X r. vádlott1ak vádbeli cselekvősege és bűnössége - az értékelés alá vont és a bíróság által elfogadott - okirati bizonyítékok alapján, hangsúlyozva, miszerint a titkos információ gyűjtés eredménye az ő vonatkozásukban nem volt bevonva a bizonyítékok körébe.

[94] Annak ténye, hogy az árlejtés során 09:29:15 órakor 29.850,- forintnál megálltak, s így harmadik lett a cég4. a 2. helyen végző cég8, valamint az 1. helyen végző cég2 előtt, azt bizonyítja a bíróság előtt, hogy az előzetes megállapodásnak megfelelően ők szálltak ki leghamarabb a versenyből és ezzel befolyásolták az árversenyt.

Az valóban nem volt megállapítható a lefolytatott bizonyítási eljárás során, hogy a III. rendű vádlott1 referenciát kért volna a cég2-től, azaz az I. rendű vádlott1ól a II. rendű vádlott1on keresztül, és erre tekintettel a kerületi ügyészség a vádból ezen részt mellőzte is.

[95] Ítéleti bizonyossággal nem állapítható meg, hogy a cég4. megegyezett (volna) a céggel, hogy elsőnek száll ki az árlejtésből, erre vonatkozóan semmilyen bizonyíték nem áll rendelkezésre. Miután a cég4. kiszállt az árlejtésből, a verseny tovább folytatódott, további

licitek jelentek meg egy harmadik cég részéről, így védeneci nem befolyásolhatták a végeredmény kialakulását.

[96] A 4. vádpontot érintően előadta, hogy a szerint a II. rendű és a III. r. vádlott1ak a 2014. július és október hónapok közötti időben összehangolt magatartást tanúsítottak úgy, hogy referenciáról tárgyaltak, valamint információkat osztottak meg a pályázaton indulók köréről.

[97] Az ítélet indokolása szerint a cég2 és a cég4 előzetes megállapodás szerint adták le az érdekeltek ajánlatukat és jártak el az árlejtéskor.

Amennyiben az együttműködés célja az volt, hogy a 2013-as évre kiírt pályázat eredményéhez hasonló arányban jussanak a pályázat nyertes pozícióba az egyes régiókban és az árlejtés során a megállapodásban foglaltaknak megfelelően jártak el, ehhez csak össze kellett volna hasonlítani a 2013.-as és 2014.-es pályázat ítéleti tényállással érintett 3 régiójának eredményeit és máris látható, hogy hasonló arányban jutottak-e pályázat nyertes pozícióba az egyes régiókban.

Ez azonban elmaradt, az első fokú bíróság által megállapított tényállás szerint, ezért a tényállás, és az indokolás is hiányos.

[98] vádlott2 2014. október 22-én írt e-mailt vádlott1 1 rendű vádlott1nak a cég1. 2014. évi útszórósó szállításával összefüggésben, azonban az okirati bizonyítékból megállapítható, hogy a cég4. képviselőjében a sikeres ajánlattétel érdekében vádlott3 III. rendű vádlott1 szeretett volna referenciát kérni a cég2-től, erre azonban nem került sor, ezt igazolja a közbeszerzési eljárás anyaga is.

[99] Az ítélet megállapításaival szemben vádlott3 III. rendű vádlott1 szerint e tevékenységéből nem következik, hogy konkrét régiók megnyerésére számíthatott a versenytársak közötti felosztásra irányuló megállapodás, és az ezen alapuló évekre visszanyúló gyakorlat alapján. Ezért megalapozatlannak tartotta az elsőfokú bíróság tényből tényre való következtetését.

[100] Okirati bizonyítékként értékelte továbbá az elsőfokú bíróság az I. rendű és a II. rendű vádlott1ak közötti írásbeli kommunikációt is, így vádlott2 II. rendű vádlott1 2014. év október hó 28. napján vádlott1 küldött üzenetét is.

[101] A [292] bekezdéséből viszont az tűnik ki, hogy előzetes kommunikáció alapján a felek tisztában voltak azzal, hogy a közbeszerzési eljárásban kik indulnak és így nagy meglepetés

nem érte őket, következhet olyan okszerű következtetés, hogy volt előzetes egyeztetés, kik fognak indulni, de nem következik az, hogy a felosztás megtörtént.

[102] Az 5. vádpontot érintően vádlott3 III. rendű vádlott1 a pályázatát a bizonyítékok szerint a cég2 - amely a legelőnyösebb ajánlatot tette – tudta és beleegyezése, előzetes egyeztetések nélkül adta be, a felek között még szóbeli megállapodás sem jött létre.

vádlott3 III. rendű vádlott1 2013. szeptember 17. napján küldött elektronikus levele a Dési (Romániai) szállításhoz kapcsolódik. A cég4. többnyire ország1 szállította az útszóró sót, ország21 nem vásároltak útszóró sót és a levél tartalma nem kapcsolódik, nem függ össze a székesfehérvári pályázattal.

[103] Az elsőfokú bíróság az eljárási szabályokat betartva folytatta le a bizonyítást, határozata mentes a hatályon kívül helyezést eredményező eljárási szabálysértésektől.

Ezért, utalva az „in dubio pro reo” szabályára, mely szerint kétséget kizáró bizonyossággal nem állapítható meg az, hogy a terhelteknek a tényállás szerű bűncselekményben való bűnösségére vont jogi következtetésnek alapja lenne, az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását, védeneci bizonyítottság hiányában való felmentését indítványozta.

[104] vádlott4 IV. rendű és vádlott11 XI. rendű vádlott1ak védője az elsőfokú bíróság ítéletét részlegesen megalapozatlannak tartotta, mivel az elsőfokú bíróság a tényállást hiányosan állapította meg, másrészt a megállapított tényállás ellentétes a bíróság által lefolytatott bizonyítást érintő ügyiratok tartalmával és az elsőfokú bíróság az általa megállapított tényekből további tényre helytelenül következtetett.

[105] A védői írásbeli indokolást érintően rögzíti a másodfokú bíróság, hogy az egyes „vádpontok” megjelölése az ítéleti tényállás pontonkénti megjelölésére vonatkozik, a védői szóhasználat átvételével.

[106] A védő álláspontja szerint az ítélet részleges megalapozatlanságának kiküszöbölésével - a Be. 593.§ (1) bekezdés b) pontja alkalmazásával, az elsőfokú bíróság által lefolytatott bizonyítást érintő ügyiratok tartalma és helyes ténybeli következtetés alapján az elsőfokú bíróság által megállapított tényállástól eltérő tényállás megállapításával-, a másodfokú bíróság vádlott4 IV. és vádlott11 XI. rendű vádlott1akat felmentheti az ellenük emelt vád alól.

[107] A IV. és XI. rendű vádlott1ak védője szintén kifogásolta a titkos információgyűjtés felhasználhatóságát.

[108] Az elsőfokú ítélet megállapításai szerint, ahogyan azt a nyomozási bíró végzése is rögzíti, a nyílt és a titkos nyomozás alapját ugyanaz a névtelen feljelentés képezte, majd 2013. december 10. napjától mindkét eljárást a rendőrség³ teljesítette, amely észlelte a párhuzamosan futó eljárások tárgybeli egyezőségét, a titkos nyomozást haladéktalanul lezárta és kezdeményezte a nyílt tételi eljárást, továbbá ugyanezen a napon - az országos rendőr-főkapitány az előterjesztés alapján - elrendelte a büntetőeljárás rendőrség⁴ hatáskörbe utalását.

[109] Tekintettel arra, hogy az ügyben a nyílt nyomozás már folyamatban volt, az addig titkos nyomozást folytató nyomozó hatóság értelemszerűen nem tett feljelentést, hogy az alapján egy újabb ügyszámon, de a már folyamatban levő nyílt nyomozással azonos tárgyú nyomozást rendeljenek el, majd a két ügyet tárgybeli egyezőségük miatt egyesítsék.

[110] Azonban a vele szemben támasztott, a haladéktalan intézkedés követelményének eleget téve a titkos nyomozást megszüntette és kezdeményezte a nyílt tételi eljárást, így az eljárási cselekményei megfeleltek a Be. 206/A.§ (1) bekezdés b) pontjában előírt feltételeknek.”

[111] Az elsőfokú ítélet alapján a 2013. szeptember 29-ig terjedő titkos információgyűjtést követően az NNI semmilyen intézkedést sem tett egészen 2013. december 10. napjáig.

[112] Így nem igazán értelmezhető, hogy az elsőfokú bíróság a „haladéktalan” intézkedés megtételén milyen időtartamot értett.

A „haladéktalan” intézkedés biztos nem jelenthet heteket, hónapokat.

Az sem igazán értelmezhető, hogy az elsőfokú bíróság a „haladéktalan” intézkedés kezdő időpontját miért a párhuzamosan futó eljárások egyezőségének az „észlelésétől” számította.

Mi van akkor, ha nem „észleli” az egyezőséget az NNI? Akkor soha nem kellett volna intézkednie?

Mi van, ha a ügyészség² más ügyszámon nem rendelt volna el nyomozást? Akkor az NNI-t feljelentési, nyomozás elrendelési kötelezettség mikortól terhelte volna az elsőfokú bíróság álláspontja szerint?

Ez az időpont ezért semmiképpen sem lehet 2013. december 10.

Egyetlen helyes értelmezés az lehet, hogy a titkos információgyűjtés lejárataától, 2013. szeptember 29. napjától kell számítani az NNI-t terhelő feljelentési, nyomozás elrendelési kötelezettséget, amelynek az NNI egyértelműen nem tett eleget, a 2013. december 10. napi intézkedés sem tekinthető „haladéktalan” intézkedésnek.

[113] Ezért a védő indítványozta a titkos információgyűjtés eredményeként keletkező bizonyítékok kizárását a jelen büntetőügyből valamennyi vádlottal tekintetében.

[114] Megjegyezte, hogy az elsőfokú bíróság az ítéletében nem tért ki az írásbeli fellebbezése 1.2.1.1. pontjában előadottakra, amelynek a lényege szerint „Az ügyészség 2017. december 20-i keltezésű, szám18 számú, az elsőfokú bírósághoz 2017. december 22-én érkezett beadványához csatolta a bíróság3 Nyomozási Bírójának címzett, 2014. július 02-i keltezésű indítványát.

[115] Az ügyészi indítvány 3. oldal harmadik bekezdése szerint a rendőrség3 Korrupciós és rendőrség6 a rendőrségre 2013. március 18. napján érkezett névtelen levél alapján vesztegetés büntette gyanújának valószínűsége vagy kizárhatósága érdekében 2013. április 10. napjától titkos információ-ellenőrzést, engedélyhez nem kötött titkos információgyűjtést folytatott, amelynek eredménye alapján 2013. június 26. napján 2013. december 26. napjáig titkos nyomozást rendelt el, és annak keretében bírói engedélyhez kötött titkos információgyűjtést folytatott.”

Így az adott indítvány szerint a titkos információgyűjtés vesztegetés büntette miatt folyt és nem versenyt korlátozó megállapodás közbeszerzési és koncessziós eljárásban büntette miatt.

[116] A 2014. július 2-i ügyészi indítvány a Be. 206/A. § (2) a) pontja és (3) bekezdése alapján a lehallgatás felhasználásra való alkalmasságról történő döntést kérte, azaz a bűnüldözési célból folytatott titkos információgyűjtés során keletkezett és rögzített adat az engedélyben nem megjelölt bűncselekményre vonatkozott!

[117] A büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény (rég. Be.) 206/A. § (2) a) pontja alapján az NNI-nek a nyomozás elrendelésével vagy a feljelentés megtételével egyidejűleg kezdeményeznie kellett volna az illetékes ügyésznél a titkos információgyűjtés eredményének a büntetőeljárásban bizonyítékként történő felhasználásra való alkalmasságának megállapítását a versenyt korlátozó megállapodás közbeszerzési és koncessziós eljárásban büntette miatt.

[118] A régi Be. 206/A.§ (3) bekezdése alapján a (2) bekezdés szerinti felhasználásra való alkalmasságról történő döntés érdekében az ügyésznek hetvenkét órán belül a nyomozási bíróhoz kell fordulnia.

Az ügyészség 2014. július 2-i indítványa tartalmában így ellentétes a bíróság³ nyomozási bírójának a végzésével, és az ellentétes tartalmú iratok alapján a terhelte kedvezőbb iratot kell figyelembe venni.

A vádirat 2. vádpontja vádlott⁴ IV. rendű vádlott¹at érintően idézte az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást, az indokolás [173], [175] pontjában írtakat.

Az elsőfokú bíróság kétséget kizáró módon megállapíthatónak találta és az ítéleti tényállásban azt a váddal egyezően állapította meg.

[119] Az elsőfokú bíróság teljesen figyelmen kívül hagyta, hogy az általa okirati bizonyítékként felhasznált, a 2013. augusztus 15. napi beszélgetésről készült kivonat nem tartalmazza a vádirati tényállással azonos módon meghatározott ítéleti tényállásban is rögzített tényeket.

[120] Így nem tartalmazza azt a kivonat, hogy elhangzott volna a telefonbeszélgetés során, az, hogy a cég⁸ nem megy a licit során 25.000 Ft/tonna ár alá, és 40%-os részesedést kap.

[121] Ha ezek nem hangoztak el a kivonat alapján sem, akkor nem lehet azt megállapítani, hogy telefonbeszélgetés során erről egyeztetett erről, állapotodott volna meg vádlott² II. rendű és vádlott⁴ IV. rendű vádlott¹!

Az elsőfokú bíróság azt is figyelmen kívül hagyta, hogy saját megállapítása szerint is, a [181] pontban azt rögzítette, hogy a cég² és a cég⁸, mint versenytársak közötti megállapodás részletei nem a titkos nyomozás során rögzített, 2013. augusztus 15.-i telefonbeszélgetésből derült ki a lefolytatott bizonyítási eljárás alapján.

[122] Így az elsőfokú bíróság nem vonta le azt az okszerű következtetést, hogy ha a rögzített telefonbeszélgetés során nem hangoznak el a fent megjelölt tények, azaz a telefonbeszélgetés nem tartalmazza a megállapodást, akkor ez azt jelenti egyértelműen, hogy a telefonbeszélgetés során a telefonálók nem állapodtak meg.

[123] A bíróság kötött a vádirati tényálláshoz, azt a bíróság nem módosíthatja.

[124] Kétséget kizáró módon nem lehet megállapítani azt a vádbeli tényállást, hogy vádlott⁴ 2013. augusztus 15. napján folytatott telefonbeszélgetés során egyeztetett arra vonatkozóan, hogy a közbeszerzési eljárás árlejtése során a cég⁸ nem megy a 25.000Ft/tonna ár alá, így

hagyja, hogy a pályázatot a cég² nyerje meg, amely ennek fejében a szerződés megkötését követően a cég⁴³-t 40%-os részesedéssel bevonja.

[125] Az ítéleti tényállás továbbá nem tartalmaz arra vonatkozó adatot sem, hogy a cég⁷⁴ részére közvetítői tevékenység végzésére vádlott⁴t ki, mikor, milyen tartalommal bízta volna meg, és ez a személy egyáltalán a cég⁸ képviselőjének minősül-e, a „megbízás” miatt terjed volna ki a "cég⁷⁵-re.

[126] Ezért az ítéleti tényállás (amely teljesen azonos a váddal) hiányos, hiszen abból nem lehet azt sem megállapítani, hogy „valódi” vagy „ál” közvetítőről van szó, az elhangzott közlések alapja a cég⁸ tényleges képviselőjétől származnak-e egyáltalán.

[127] Az elsőfokú bíróság a II. rendű vádlott¹ által I. rendű vádlott¹nak 2013. 08. 16.-án küldött Re:sóhelyzet tárgyú e-mailjét (nyomozati iratok II. kötet 205. oldal) tévesen értékelte és azzal kapcsolatban vádlott¹ak nyilatkozatait is iratellenesen vette figyelembe.

[128] Az e-mail szövege szerint „Este hívtak a név³⁴ék, hogy az cég⁴⁴-hez rajtunk kívül a név²⁸ is beadják, de benne vannak (állítólag?) hogy mi nyerjünk, csak ők is akarnak részesülni (egyelőre meg nem nevezett mennyiségben) belőle. A név³⁵ itt nem játszik, neki semmi nem kell, mondták név³⁴ék. Itt az árlejtés időpontja aug. legvégén lesz.”

Az ítélet [181] pontja szerint a megállapodás részleteit a „az I. és a II. rendű vádlott¹ak között sms-ek és elektronikus levelek formájában lezajlott kommunikációból” lehet megállapítani.

[129] Ennek ellentmondva a bíróság megállapítása szerint a [183] pont alapján a megállapodás „...%-os aránya ebből az üzenetből egyébként még nem ismert”. Megjegyezte, hogy a fenti levél az árat sem tartalmazza.

Az elsőfokú bíróság a [168] pontban vádlott² II. rendű vádlott¹ nyilatkozatát nem teljes körűen jelöli meg, figyelmen kívül hagyta a 2018. október 24. napján tartott tárgyaláson (68. sorszámú jegyzőkönyv 4. oldal hetedik bekezdése) tett észrevételét az adott e-maillal kapcsolatban:

„...ezt eltúlozva, hogy főnököm előtt a cégen belüli pozíciómat erősítsem. Eltúlozva azt jelenti, hogy: fél információt, pletykaszintű információt úgy próbáltam előadni, mintha bomba biztos információ lenne.”

[130] vádlott4 ítélet [166] pontjában megjelölt észrevételében is előadta, hogy „ha vele vagy bármely kollégájával való beszélgetést alapul véve írt vádlott2 e-mailt vádlott1, akkor a beszélgetés tartalmát megváltoztatta”.

[131] Az e-mail nyelvtani értelmezését is figyelmen kívül hagyta az elsőfokú bíróság, Az e-mail tartalmazza az „állítólag?” kifejezést, de ennek nem tulajdonított jelentőséget a bíróság.

Ha létrejött megállapodásról beszélnék, akkor nem kérdőjeles „állítólag” kifejezést alkalmazna a levélküldő. A levél sem hivatkozik arra például, hogy a név28 azt mondták nekik, név28 azt üzenték, stb.

Az ügyészség perbeszédének 31. oldalán megjelölt e-mailek alapján is az a következtetés vonható le, hogy a „név28” indulása tekintetében név14től értesült ténylegesen a II. rendű vádlott1, aki meg is nevezte az információjának a forrását – ugyanazon jogász dolgozott neki.

Ehhez képest a „név34ék” információja teljesen más volt – ez is mutatja azt, hogy az nem alapulhatott „név28on”, az nem volt versenytársról származó közvetlenül származó információ, az legfeljebb pusztán találgatás, vélelem lehetett. A későbbi keltezésű e-mailekben vádlott4 neve, vagy az általa állítólagosan megkötött megállapodás még közvetve sem merül fel.

Az ítéleti tényállás is tartalmazza azt a valóságnak megfelelő tény, hogy a "cég75. a cég52. versenytársa.

Azonban az ítélet az ebből származó ellentmondást nem oldja fel nem tartotta életszerűnek azt, hogy bizalmas információt a közvetlen versenytárson keresztül küldjenek el valakinek.

Az elsőfokú bíróság arra sem volt figyelemmel, hogy ha a 2. vádpontban együttműködne a cég2 és a cég8, akkor azzal szinte egyidejűleg történő 3. vádpont szerinti eljárásban miért licitáltak mégis egymás ellen.

A 3. vádpont szerint a cég2 által megnyert 2 régió tekintetében ugyanis pont a cég8 adta a második legkedvezőbb ajánlatot, és nem a 3. vádpontban érintett gazdasági társaságok.

A vádirat 3. pontjával kapcsolatosan az elsőfokú bíróság által megállapított ítéleti tényállással kapcsolatban vádlott4 IV. rendű vádlott1 cselekvősége értelmezése kapcsán – amely az elsőfokú eljárásban is felmerült – észrevételezte, kifogásolta az alábbiakat.

[132] vádlott4 IV. rendű vádlott1 az eljárás során következetesen azt állította, hogy árat tartalmazó sms-t nem küldött vádlott2 II. rendű vádlott1nak (ítélet [207] pont).

Hivatkozott a 2019. március 07. napján tartott tárgyaláson (83. számú jegyzőkönyv 14. oldala) előadott ügyészi észrevételekre, mely szerint egy mondatban intézték el a két bűnsegédi magatartást. név34 úr sms-ei vonatkoztak az ajánlati árra, a pályázat elbírálásnak eredménye az, míg személy üzenete pedig a pályázat elbírálásnak eredményére. Ez nem vádmódosítás, ez mondatértelmezés. Ez nem a legszerencsésebb megfogalmazás. Úgy értelmezendő, hogy név34 úr az ajánlati árakról, személy úr pedig a pályázat eredményéről tájékoztatott.

[133] Az ítélet [207] pontja szerint azonban ezt, a vádlott4 IV. rendű vádlott1 vádlott2 II. rendű vádlott1nak küldött üzenetet eltérően értékelte, mivel az adott sms nem tartalmazott árat.

[134] Ezek figyelembevételével nem megalapozott azon tényállási megállapítás, hogy vádlott4 IV. rendű vádlott1 vádlott2 II. rendű vádlott1at 2013. július és augusztus hónapokban az egyes régiókra vonatkozó legalacsonyabb ajánlati árakról tájékoztatta.

Az elsőfokú bíróság nem adta annak jogszerű indokolását, hogy a licitálás lezárultát követően a pályázat eredményéről való tájékoztatás miatt minősülne az elsőfokú ítélet szerinti bűncselekménynek, így az indokolás e tekintetben hiányos is.

Álláspontja szerint az adott sms elküldése nem minősül a vád szerinti vagy egyébként más bűncselekménynek sem.

Megalapozatlannak tartotta az [58] pont szerinti (hasonlóan a [27] ponthoz) azon elsőfokú bírósági megállapítást, hogy a cég3 „versenytársnak” minősülne az adott közbeszerzési eljárások során, egyben az ítéleti tényállás egyéb pontjai is cáfolják ezt, így például [2] pont, [21] pont, [101] pont.

[135] Azon ítéleti megállapítást, hogy a "cég75. közvetítői tevékenységet végzett volna, túlterjeszkedőnek tartotta a büntetőbíróság hatáskörén, amely gazdasági társaságok tekintetében ilyen típusú megállapítást nem tehet, hiszen az polgári bíróság hatásköre lenne.

[136] A megfogalmazásból vádlott4 tevőleges szerepére, cselekvőségére nem lehet okszerű következtetést levonni, hiszen az adott részben vádlott4 személy szerinti cselekvősége még hivatkozás szintjén sem kerül megemlítésre, a "cég75. nem azonos vádlott4val és vádlott4 sem azonos a "cég75.-vel.

[137] Az elsőfokú bíróság a [114] pontban tett megállapítása szerint, hogy a IV. rendű vádlott1 a vádbeli időszakban ezen gazdasági társaság ügyvezetője volt, s hozott döntéseket a cég nevében, annak a nevében járt el, okszerűen sem eredményezheti azt, hogy vádlott4

minden tevékenységénél a "cég75. nevében járt volna el, ezt alátámasztó bizonyítékot az elsőfokú bíróság a következtetésénél nem is jelölt meg.

[138] vádlott11 XI. rendű vádlott1at érintően a vádirat 3. vádpontjával kapcsolatosan az ítéleti tényállás idézése után észrevételezte, hogy az részben tévesen került megállapításra.

Az elsőfokú bíróság által megállapított ítéleti tényállás szerint [217] pontban tett megállapítása, az, hogy vádlott11 XI. rendű vádlott1 a nyomozás során nem tett vallomást, nem felel meg a valóságnak.

vádlott11 a nyomozás során 2016. május 26-i keltezéssel írásbeli vallomást tett, amelyet a 2017. október 19. napján tartott tárgyaláson (39. sorszámú jegyzőkönyv 18. oldal harmadik bekezdése alapján) fenntartott.

[139] Az elsőfokú bíróság a 2019. március 07. napján tartott tárgyaláson ismertette az ügyészség által indítványozott, vádlott11 vádlott1 sms üzeneteit, amelyekre az érintett vádlott1ak észrevételt is tettek. (2019. március 07. napján tartott tárgyalás, 83 sorszámú jegyzőkönyv, 10. oldaltól 15. oldalig).

Bizonyítékként rendelkezésre áll vádlott11 írásbeli vallomásain kívül az sms-el érintett vádlott1ak (I. r., II. r., III. r., VIII. r., IX. r. vádlott1ak) írásbeli vallomása, továbbá a cég81-től beszerzett írásbeli nyilatkozatok is (különösen a X. kötet 169. oldala).

Ezen bizonyítékok egybehangzóak, következetesek, nem tartalmaznak logikai ellentmondást.

Az elsőfokú bíróság ítéletében olyan kérdéseket jelölt meg megválaszolatlanul, amelyre nézve a rendelkezésre álló bizonyítékok okszerű választ adnak, illetve a rendelkezésre álló bizonyítékokat nem teljes körűen értékelte, a bizonyítékokat és azokból levonható következtetéseket figyelmen kívül hagyott.

Az elsőfokú bíróságnak a bizonyítékokat értékelő tevékenysége során nyomon követhető és logikus magyarázatát kell adnia annak, hogyan jutott az adott következtetésre, mert csak akkor ellenőrizhető az értékelő tevékenységének a helyessége. Ennek azonban nem tett teljes körűen eleget az elsőfokú bíróság.

[140] Az elsőfokú ítélet [229] pontjában írtakkal kapcsolatosan vádlott11 vallomásában előadottakra utalva azt megalapozatlannak tartotta, az üzenetek tartalmának, indokainak értelmezése miatt.

Az elsőfokú ítélet [230] pontjában nem jelölte meg a bíróság, hogy szerinte mi lett volna az „egyéb érdek”, annak tekintetében nem folyt bizonyítás.

[141] Az ítélet [248] - [249] pontjaiban az elsőfokú bíróság a 2013. augusztus 13-i sms-t elemzi, figyelmen kívül hagyva a 2013. augusztus 15-i sms-eket, azonban ennek indokát nem adta és értelemszerűen az ebből adódó következtetéseket sem vette figyelembe.

A 2013. augusztus 15-i sms-ben alacsonyabb árak találhatók (Dél-Alföld 22.000 helyett 19.900; Dél-Dunántúl 25.000 helyett 23.900), mint az augusztus 13-i e-mailben.

Az elsőfokú bíróság következtetése szerint: az sms-ben használt „végső” jelző pedig nyilvánvalóan a minimum összeget jelenti, amely következtetésnek ellentmond a 2 nappal későbbi alacsonyabb ár.

[142] Kartell megállapodásnál nem lefelé, hanem felfelé alkudoztak volna a felek, az elérhető profitot maximalizálták volna, és nem a bevétel csökkenésén alkudoztak volna. Kartell megállapodás esetén annak kellett volna felmerülnie, hogy mennyivel lehetne még az árat emelni.

Ezzel szemben az az életszerű következtetés vonható le a 2 nappal későbbi sms-ből, hogy a megrendelő a beszállító árán alkudozva, annak csökkentésében volt érdekelt.

[143] Az elsőfokú bíróság figyelmen kívül hagyta az e-mail azon részét is, amely arra utal, hogy a II. r. vádlott1 szerint is piaci viszonyokat tükröző árajánlatot kaptak, ami érdemben cáfolja a kartell lényegét, a tisztességtelen árra törekvést.

[144] Azt az értelmezést semmi sem támasztja alá, hogy a közbeszerzési eljárás árazására vonatkozó információk lennének a vádlott1 által küldött árak – részletesen nem is került kifejtésre, hogy ki, mikor, miként vette volna ezeket figyelembe, a vádlott1 által küldött ajánlati árak miként jelentek meg a pályázók ajánlati áraiban, azokkal milyen logikai kapcsolatban voltak, a vádlott1 által küldött sms-ek melyik részét lehet úgy értelmezni, hogy az azt kapó felek az egyes résztendereket egymás között felosztották, és melyik fél, melyik tendert kapja.

Az ügyészséghez hasonlóan az elsőfokú bíróság vádlott2 név⁴³ e-mailjében szereplő számokat és a nyertes ajánlat összehasonlításából kíván következtetést levonni.

A vád és az elsőfokú ítélet szerint a vádlott1ak a versenyt kívánták korlátozni és annak révén törekedtek jelentős árbevétel elérésére. Ez nyilvánvaló módon úgy valósulhat meg, hogy az ajánlati árhoz képest a licitálás során a felek már érdemben nem versenyeznek egymással.

Azonban sem az ügyészség, sem az elsőfokú bíróság nem vizsgálta azt, hogy a vádirat szerinti két régió esetén, hogyan viszonyul egymáshoz az ajánlati ár a licitárhoz.

Ezek alapján a Dél-dunántúli régió tekintetében az ajánlati ár: 34.000,-Ft, a nyertes licitár: 26.450,-Ft, ez 22%-os különbséget jelent, amely forintra átszámítva a 7.550,-Ft különbség, a 20.075 tonna mennyiség tekintetében 151.566.250,-Ft árcsökkenést eredményezett, a Dél-alföldi régió tekintetében az ajánlati ár: 32.000,-Ft, nyertes licitár: 23.800,-Ft ez 26%-os különbséget jelent, ami forintra átszámítva a 8.200,-Ft különbség, a 22.975 tonna mennyiség tekintetében 188.395.000,-Ft árcsökkenést eredményezett.

[145] Ezek több mint 20%-os arányok és a mintegy 340.000.000,-Ft összeg egyértelműen az ügyészség által is használt kifejezést használva „szembeötlőek”, és annak indokaként nem tűnik életszerű hivatkozásnak, hogy ekkora különbség indoka az volt, hogy a felek előzetesen megállapodtak.

Az adott e-mailben szereplő számok és a nyertes licitár összehasonlításából kijövő arányok (5,5 % és 7,5%) átlagos viszonteladói marge-nak felelnek meg, és ezen ajánlat elfogadása esetén a cég2 ennyi hasznot tudott volna realizálni, úgy hogy nem kellett volna az árubeszerzéssel, szállítással, biztosítással és egyéb járulékos kötelezettségekkel foglalkoznia. Erre írta azt a II. r. vádlott1, hogy „ezek nem elrugaszkodott árak”, alátámasztva ezzel, hogy az adott eset szokványos piaci folyamatnak és nem tisztességtelen gazdasági tevékenységnek minősül.

[146] Az elsőfokú bírósági eljárás során CD-n beszerzésre kerültek a licitálás részletes adatai. Ennek alapján a vádpontban érintett Dél-dunántúli régió tekintetében a cég4. 29.850,-Ft összegben, a cég74 26.500,-Ft összegben szállt ki, a Dél-alföldi régió tekintetében a cég9 24.000,-Ft, a cég8 23.850,-Ft összegben szállt ki.

[147] A 3. vádpont szerint a cég2 által megnyert 2 régió tekintetében tehát a cég8 adta a második legkedvezőbb ajánlatot, és nem a 3. vádpontban érintett gazdasági társaságok.

Így az elsőfokú bíróság arra sem volt figyelemmel, hogy ha a 2. vádpontban együttműködött volna a cég2 és a cég8, akkor azzal szinte egyidejűleg történő 3. vádpont szerinti eljárásban miért licitáltak mégis egymás ellen.

Az a tény álláspontja szerint cáfolja azt, hogy akár a 2., akár a 3. pont szerinti kartell megállapodás létrejött volna.

[148] Az ítélet [250] pontjában az elsőfokú bíróságnak azt a következtetést, hogy amikor vádlott2 a „név34ék” elnevezést használja, az kizárólag vádlott4t jelenti minden esetben, egyértelműen cáfolja vádlott2 tárgyaláson tett nyilatkozata (2019. március 07. napján tartott tárgyalás, 83. számú jegyzőkönyv 11. oldal hetedik bekezdés) melynek alapján vádlott11 küldte neki az árat tartalmazó sms üzenetet és nem vádlott4.

[149] Az ítélet [263] pontja szerint a vád és az elsőfokú ítélet alapján 2 régió tekintetében állapodtak meg a felek, a dél-dunántúli régió, és a - dél-alföldi régió esetében.

Az elsőfokú ítélet szerint vádlott11 ismerte a vádlott1 társak előzetes megállapodását, ennek alapján tudnia kellett arról, hogy a fenti 2 régió tekintetében megállapodás jött létre.

Ha vádlott11 tudta azt, hogy 2 régióra jött létre megállapodás, akkor érthetetlen, miért nem a megállapodással érintett 2 régió tekintetében küldte el az árat.

Ennek az a nyilvánvaló logikus magyarázata, hogy nem tudott ilyen megállapodásról vádlott11. Ha vádlott11 csak arra a régiókra küldte volna el az üzenetét, ahol az adott cégek indultak, akkor lehetne arra hivatkozni, hogy tudott a cégek közbeszerzési eljárásról történő indulásának a tényleges szándékáról.

[150] Így ezen körülmény –az elsőfokú bíróság érvelésével szemben - éppen azt bizonyítja, hogy vádlott11 (ha egyáltalán volt is ilyen) nem tudott az adott cégek közötti elsőfokú ítélet szerinti előzetes megállapodásról.

Az ítélet [258] pontjában hivatkozott nyomozati iratok IV. kötet 381. oldalán található 31. számú üzenetből téves következtetést von le az elsőfokú bíróság.

[151] vádlott11 már a nyomozási írásbeli vallomásában nyilatkozott erre az sms-re, a vádlott3cel kapcsolatos üzenetek többsége a napi operatív munkavégzéshez kapcsolódó, különböző szállítások kapcsán felmerülő problémákhoz kapcsolódott.

[152] Az adott sms nem tartalmazza a „pályázat”, „indul”, „egyeztetni” szavakat, így az elsőfokú bíróság pályázati indulásra való nyelvtani következtetése nem helytálló, és két eset között nincs oksági kapcsolat.

Összegezve, álláspontja szerint az elsőfokú bíróság ítélete részlegesen megalapozatlan, a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján kétséget kizáró módon nem állapítható meg vádlott4 IV. r. vádlott1 bűnössége a 2. és 3. vádpont szerinti cselekményben, míg vádlott11 XI. r. vádlott1 bűnössége a 3. vádpont szerinti cselekmény tekintetében.

[153] Ezért a Be. 606. §-a alapján az elsőfokú ítéletet megváltoztatását, és a Be. 566. § (1) c) pontja alapján a vád alól vádlott4 IV. rendű és vádlott11 XI. rendű vádlott1ak felmentését indítványozta.

[154] vádlott6 rendű vádlott1 védője álláspontja szerint az elsőfokú bíróság ítélete részlegesen megalapozatlan, az elsőfokú bíróság a tényállást hiányosan állapította meg. A megállapított tényállás ellentétes a bíróság által lefolytatott bizonyítást érintő ügyiratok tartalmával és meghatározott tényekből további tényekre helytelenül következtetett.

[155] Kérte, hogy a másodfokú bíróság a bizonyítékok értékelését bírálja felül és mivel az elsőfokú bíróság jogszabályt helytelenül alkalmazott, a törvénynek megfelelő határozatot hozva az elsőfokú ítéletet a Be. 606. § szerint változtassa meg és a VI. rendű vádlott1at a Be. 566. § (1) bekezdés c.) pontjára utalással mentse fel az ellene emelt vád alól.

[156] Az eljárás során vádlott6 rendű vádlott1 végig következetesen tagadta a bűnösségét, a büntetőjogi felelősségét nem ismerte el.

[157] Mindvégig következetesen tagadta, hogy az V. rendű vádlott1al bármiben megállapodtak volna. Előadta, hogy nem állapodtak meg sem abban, hogy milyen összegű ajánlatot tesz majd a VI. rendű vádlott1, sem abban, hogy a pályázat megnyerése esetén alvállalkozóként bevonja a cég2.

[158] Az elsőfokú bíróság álláspontjával ellentétben vádlott6 rendű vádlott1 vonatkozásában sem a nyomozati anyagban fellelhető és a bíróság által hivatkozott e-mailekben, sem név11 és név10 tanúk vallomásaiban nincs semmilyen bizonyíték arra, hogy a VI. rendű vádlott1al, akár az V. rendű vádlott1al, akár bárki mással megállapodott volna.

Az elsőfokú bíróság által hivatkozott e-mailek egyike sem a VI. rendű vádlott1ól származik, illetve azok egyikének sem ő volt a címzettje.

[159] Álláspontja szerint a lefolytatott bizonyítási eljárás során sem közvetlen bizonyíték, sem közvetett bizonyítékok olyan zárt láncolata nem állapítható meg, amely kétséget kizáróan, azaz ítéleti bizonyossággal alátámasztaná vádlott6 rendű vádlott1 büntetőjogi felelősségét.

Amennyiben vádlott5 V. rendű vádlott1 szándéka esetlegesen név10 versenyből való kizorítására irányult volna, úgy ezt az V. rendű vádlott1 a VI. rendű vádlott1al nem közölte, arról a VI. rendű vádlott1nak nem volt és nem is lehetett tudomása, melyre tekintettel az V. rendű és a VI. rendű vádlott1 nem köthette meg a vádiratban foglalt megállapodást.

Az elsőfokú bíróság az ítéletében rögzíti, hogy álláspontja szerint arra is lehet következtetni, hogy a II. rendű vádlott1 válasz e-mailjében küldött „Rendben van szerintem így!” mondat

nem csupán az I. rendű vádlottl részére küldendő elektronikus levélre vonatkozott, hanem magára a versenyt korlátozó megállapodás részleteire is, amely megállapodáshoz végül a részes felek tartották is magukat a pályázatuk beadása során, mint az a pályázati dokumentációkból, mint okirati bizonyítékokból egyértelműen és kétséget kizáróan megállapítható.

Az elsőfokú bíróság a fenti megállapításával összefüggésben nem fejtette ki, hogy a pályázati dokumentációból hogyan állapította meg „egyértelműen és kétséget kizáróan”, hogy az V. r. és a VI. r. vádlottl között létrejött a versenyt korlátozó megállapodás, továbbá, hogy ahhoz a részes felek tartották is magukat. Ennyiben tehát az ítélet indoklása mindenképpen hiányosnak mondható.

A tényállás megállapítása és a VI. rendű vádlottl büntetőjogi felelősségének elbírálása során kiemelt súllyal szükséges értékelni azt a körülményt, hogy a bizonyítékok között nem áll rendelkezésre olyan írásbeli kommunikáció, mely az V. r. és a VI. rendű vádlottl között zajlott volna. Az V. r. és VI. rendű vádlottlak nem tagadták, hogy zajlott közöttük bizonyos szóbeli kommunikáció, melynek a tartalmáról a vádlottlak egymással ellentétben nem álló, egybecsengő vallomást tettek.

Az elsőfokon eljáró bíróság az V. rendű és a VI. rendű vádlottl közötti kommunikáció feltételezett tartalmára, azaz a versenyt korlátozó megállapodás létrejöttére és annak konkrét tartalmára (azaz az cég31. kizorítására) csupán közvetlen bizonyítékokból vont le téves következtetést.

A rendelkezésre álló közvetlen bizonyítékok nem alkotnak olyan zárt logikai láncolatot, mely alapján a VI. rendű vádlottl büntetőjogi felelőssége ítéleti bizonyossággal megállapítható lenne.

A fentieket összegezve álláspontja szerint az elsőfokú bíróság ítélete részlegesen megalapozatlan, mivel kétséget kizáró bizonyossággal nem állapítható meg az a tény, amely a VI. rendű vádlottlnak a tényállászerű bűncselekményben való bűnösségére vonatkozó jogi következtetés alapja lenne.

Ezért indítványozta a Be. 606. §-alapján az elsőfokú ítélet megváltoztatását és ennek eredményeként a Be. 566. § (1) bekezdés e) pontja alapján bizonyítottság hiányában, vádlott6 rendű vádlottl felmentését.

[160] vádlott7. rendű vádlottl védője az elsőfokú ítéletet megalapozatlannak tartotta, mert álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a tényállást hiányosan állapította meg, a megállapított tényállás ellentétes a bíróság által lefolytatott bizonyítást érintő ügyiratok tartalmával, és az elsőfokú bíróság a megállapított tényekből további tényre helytelenül következtetett.

[161] Ezt a megalapozatlanságot a másodfokú eljárás során kiküszöbölhetőnek tartotta akképpen, hogy az elsőfokú bíróság által lefolytatott bizonyítást érintő ügyiratok tartalma, és

azokból helyes ténybeli következtetés alapján az elsőfokú bíróság által megállapított tényállástól eltérő tényállás megállapításával a védencét felmentheti az ellene emelt vád alól.

[162] Az elsőfokú bíróság ítéletében a rendelkezésre álló bizonyítékokat tévesen, több helyen és ponton a tényleges tartalmuktól eltérően értékelte, tényből tényre helytelenül következtetett, ítélete ezáltal kizárólag közvetett bizonyítékokon alapuló téves következtetés.

[163] A tényállás hiányos, az alapján nem minden kétséget kizáróan bizonyított az, hogy vádlott7. rendű vádlott1 versenyt korlátozó megállapodásban vett volna részt, azaz közbeszerzési eljárás, illetve a koncesszióköteles tevékenységre vonatkozóan kiírt nyílt vagy zártkörű pályázat eredményének befolyásolása érdekében az árak, díjak, egyéb szerződéses feltételek rögzítésére vagy a piac felosztására irányuló megállapodást kötött volna, valamint nem bizonyított az sem, hogy a bűncselekmény eredménye, a verseny korlátozása megvalósult volna.

[164] vádlott7. rendű vádlott1 az eljárás során beismerő vallomást nem tett, észrevételében rögzítette, hogy vádlott4-val soha nem beszélt azzal kapcsolatban, hogy milyen közbeszerzéseken fognak indulni és arról sem, hogy milyen árakon.

Továbbá büntetőjogi felelősségét sem ismerte el, így azt sem ismerte el, hogy IV. rendű vádlott4 bármikor is közvetített volna a cég52-t érintően bármit is bárkinek.

[165] A vádlott1 tagadása áll szemben a hiányos, megalapozatlan, eleve jogellenesen gyűjtött titkos információkkal és név70 név43 II. rendű vádlott1 bizonyíthatóan eltúlzott, pletykaszintű információk felnagyításán, megmásításán alapuló közléseivel. Ezek közvetett bizonyítékként sem elegendők a vádlott1 tagadásával szemben annak kétséget kizáró bizonyítására, hogy védelem a terhére rótt bűncselekmény elkövetője lenne.

[166] Közvetett bizonyíték csak akkor alkalmas egy tény bizonyítására, ha a bizonyítandó tényen kívül minden más tény lehetőségét kizárja. Hivatkozott a bíróság5 joggyakorlat-elemző csoportjának megállapítására a hatályon kívül helyezések körében, mely szerint is közvetett a bizonyítás, ha nincs közvetlen bizonyíték, nincs beismerő vallomás, vagy a történet közvetlen érzékelésén, észleletén alapuló vallomás, illetve az nem hitelt érdemlő. A közvetett bizonyítás valójában tényből tényre következtetés, ezért eredményez a téves következtetés megalapozatlanságot, amely kimeríti a Be. 592. § (2) bekezdés d) pontjában foglaltakat.

[167] A tényből tényre következtetés hibája azt jelenti, hogy a közvetett bizonyítás nem megfelelő. Ilyenkor a közvetett bizonyítástól megkövetelt „zárt logikai láncolat” hiányát szankcionálja a jogalkotó. Nem arról van tehát szó, hogy a bíróság nem ad számot a tények

megállapításának folyamatáról, hanem arról, hogy az általa megállapított tényekből nem következik kizárólag az a tényállás, amelyik az ítéletben szerepel.

[168] vádlott7. rendű vádlott1at az elsőfokú bíróság a Btk. 420.§ (1) bekezdés I. fordulatában meghatározott bűncselekményben találta bűnösnek, amelynek elkövetési magatartása megállapodás kötése, amely szükségszerűen legalább egy másik felet feltételez. Ennek megfelelően a bűnösség megállapításához azt találta minden kétséget kizáróan bizonyítottanak az elsőfokú bíróság, hogy vádlott7. rendű vádlott1 megállapodást kötött, azaz összehangolt magatartást tanúsított.

[169] Megállapítását többek között a bíróság az ítélete 184. bekezdésében arra alapítja, hogy 2013. szeptember 8. napján név70 név43 II. rendű vádlott1 „cég44 árlejtés” tárgymegjelöléssel e-mailt küldött a főnökének, vádlott1 I. r. vádlott1nak, amelyben azt írta, hogy vádlott7. rendű vádlott1 telefonon felkereste őt, aki burkoltan 25.000 Ft/tonna árban javasolta a legalacsonyabb árat, mire vádlott7. rendű vádlott1 azzal, hogy akként reagált, miszerint előtte abba hagyják, igent mondott.

Okirati bizonyítékként értékelte ezt a bíróság egy olyan vádlott1 szavait alapul véve, aki maga nyilatkozott úgy, hogy „fél információt, pletykaszintű információ úgy próbáltam előadni, mintha bomba biztos információ lenne”.

[170] Iratellenes és tévesen értékelte emellett a bíróság a név70 név43 II. rendű vádlott1 által vádlott1 I. rendű vádlott1nak küldött 2013. augusztus 16-i elektronikus levelét is.

[171] Az nem minősülhet egybehangzó akaratnyilvánításnak, ha valaki csak „állítólag” van benne valamiben, az állítólag egyébként is azt jelenti vagy igen, vagy nem, talán így van.

A bíróság így terhelőnek talált egy olyan levelet, ahol a bizonyíthatóan dezinformációkkal szolgáló levélíró azt írja, hogy beszélt valakivel telefonon, aki úgy tudja, hogy „név28” (aki nem bizonyítottan vádlott7. r. vádlott1) állítólag benne vannak valamiben.

A Be. 7.§ (4) szerint a kétséget kizáróan nem bizonyított tény nem értékelhető a terhelt terhére.

[172] Az állítólagos megállapodás az ügyészi összefoglalás szerint és az elsőfokú bíróság által megállapított ítéleti – váddal megegyező – tényállás szerint is két dologra irányult.

Egyrészt arról, hogy az árlejtés során a 25.000,- Ft/tonna alá nem mennek az abban részt vevők; valamint arról, hogy vádlott7. r. vádlott1 által vezetett cég74 40%-ban részesedik a munkából, oly módon, hogy a vállalkozási szerződés teljesítésébe bevonják. Mindezt cáfolja

az a tény, hogy 24.000,- Ft/tonna lett a nyertes ár. név70 név43 II. rendű vádlott1 szavai szerint: „ha valaki akár 10 forinttal is az adott szám alá megy, akkor ... elborul az egész.” Jelen esetben „százszorosan is borult az egész”...

[173] Ebből is megállapítható, hogy jelen esetben nem beszélhetünk büntetőjogilag értékelhető megállapodásról, mert olyannyira nincs a felek között egybehangzó akarat, hogy az állítólagos közösen elfogadott „szám”/ár helyett nem, hogy „az egészet már borító” 10 forinttal, hanem tonnánként 1.000 forinttal is alacsonyabb lett a nyertes ár.

[174] Tény az is, hogy a cég8 nem működött közre a pályázaton nyertes cég2 vállalkozási tevékenységében. Kétséget kizáróan bizonyított megállapodásról nem lehet beszélni akkor, amikor az állítólagos megállapodás két eleméből, feltételéből egyik sem tényszerű, egyik sem valósult meg.

[175] Az elsőfokú bíróság vádlott7. rendű vádlott1 tagadásával szemben ítéleti bizonyossággal találta kétséget kizáróan bizonyítottnak, hogy vádlott7. rendű vádlott1 megegyezett azzal a személlyel, aki csak „név60”-ként, vagy „ifj. név60”-ként kerül említésre. Álláspontja szerint kétséget kizáróan megállapítani védenca bűnösségét egy vezetéknev egyezősége alapján nem lehet.

[176] A tényről tényre következtetés egyértelműen megállapítható az ítélet 194. bekezdéséből is, miszerint tényleges terhelő bizonyítékok híján az elsőfokú bíróság ítéleti bizonyossággal találta megállapíthatónak vádlott7. rendű vádlott1 bűnösségét azon az alapon, hogy ő vádlott4 IV. rendű vádlott1 közvetítésével és vádlott2 II. rendű vádlott1al történő egyeztetése során állapodott meg vádlott1 I. rendű vádlott1al.

[177] Álláspontja szerint a megállapodás kötése, mint a bűncselekmény elkövetési magatartása nem valósulhat meg két személy közvetítésén keresztül. Életszerűtlennek tartotta azt, hogy ha két cég képviselője megállapodást kíván kötni, azt közvetítőkön keresztül teszi (ami által nem mellesleg egy versenytáron keresztül szolgáltatna bizalmas információkat) nem pedig közvetlen egyeztetés keretein belül.

Mindezek alapján kétséget kizáróan az ügyészségnek azt kellett volna bizonyítania, hogy egyrésztől vádlott7. rendű vádlott1 és vádlott4 IV. rendű vádlott1 között volt bármiféle kommunikáció a megállapodás kérdéskörével kapcsolatban, hogy VII. rendű vádlott7 felkérte volna IV. rendű vádlott4t a közvetítésre, továbbá azt, hogy vádlott4 IV. rendű vádlott1 ezen felkérés alapján egyezkedett vádlott2 II. rendű vádlott1al, valamint, hogy rajtuk keresztül született meg a megállapodás vádlott1 I. rendű vádlott1al.

[178] Azonban már az sem egyértelműen és kétséget kizáróan bizonyított, hogy vádlott7. rendű vádlott1 és vádlott4 IV. rendű vádlott1 között bármiféle kommunikáció zajlott volna.

Ahhoz pedig, hogy a bűnösség megállapítható legyen, az ítéleti tényállásnak tartalmaznia kellett volna konkrétan, hogy a megállapodást mikor, milyen tartalommal kötötték, az mire terjedt ki. A megállapodás márpedig egybehangzó akaratkijelentés, amely akkor releváns, ha a tényállásban meghatározott célok elérésére irányul, ezen szükségszerű elemek nélkül az nem tényállásszerű.

Mindezek hiányában azonban az ítéleti tényállás maga is hiányos, a megállapodás szükségszerű dogmatikai elemeit nem részletezi, a hiányok kitöltése pedig következtetéssel, vagy „állítólag”, és dezinformációs tartalmú levelekkel történik.

[179] Ahogyan az ítéleti tényállás is megfogalmazza, a vádlott4 IV. rendű vádlott1 által képviselt „cég76. valóban versenytársa a vádlott7. rendű vádlott1 által képviselt cég52.-nek, így azt is fontos rögzíteni, hogy a 3. vádpontban részletezett árlejtésben – amely a 2. vádpontban részletezettel szinte egyidejűleg történt – egymás ellen licitáltak. A 3. vádpontban a cég2 által megnyert két régió tekintetében is a cég8 adta a második legkedvezőbb ajánlatot. Így nem tartotta életszerűnek azt sem, hogy más eljárásban egymás ellen licitálnak, ebben pedig megállapodnak.

[180] A fentiek miatt a feltárt és rendelkezésre álló bizonyítékok nem alkotnak vádlott7. r. vádlott1 bűnösségének megállapítására alkalmas, zárt logikai láncot, kétséget kizáróan nem bizonyított az, hogy ténylegesen vádlott7. rendű vádlott1 az, aki a bűncselekmény elkövetési magatartását megvalósította volna. Bűnösséget megalapozó tényállás megállapítására csak akkor kerülhet sor, ha a bizonyítékok olyan bizonyosság erejűek, amelyek a bűncselekmény más által való elkövetésének a lehetőségét kizárják

[181] A bíróság6 is kimondta, hogy ha a bíróság meggyőződése szerinti bizonyítás anyaga alapján bármilyen nagyfokú is a valószínűsége annak, hogy a vádlott1 követte el a bűncselekményt, bűnösség alapjául szolgáló tényállás meg nem állapítható (Legf. Bír. Bf. I. szám19. sz.).

Idézte a védő továbbá a BH. szám20 számú eseti döntést, mely szerint: „Ha az ügyben a bűnösség irányába mutató közvetlen bizonyíték nincs, és a rendelkezésre álló közvetett bizonyítékok kétséget kizáró módon csak arra adnak következtetési alapot, hogy a bűncselekményt a vádlott1 elkövethette, de a terhelő adatok alapján a vádlott1 tagadását megcáfolni nem lehet, és további bizonyítékok beszerzésére nincs mód, a vádlott1at az ellene emelt vád alól bizonyítottság hiányában fel kell menteni”.

[182] Ezért a vádlott1 védője indítványozta, hogy az elsőfokon eljáró bíróság ítéletét az iratok tartalma és a helyes ténybeli következtetést követően a Be. 606.§-a alapján a másodfokú

bíróság változtassa meg, és vádlott7. rendű vádlott1at az ellene emelt vád alól a Be. 566. § (1) bekezdés c) pontja alapján, bizonyítottság hiányában mentse fel

[183] vádlott8 rendű és vádlott9. rendű vádlott1ak védője az elsőfokú bíróság ítéletét részben megalapozatlannak, a tényállást hiányosan megállapítottnak értékelte, valamint a megállapított tényállást ellentétesnek tartotta az iratok tartalmával és az elsőfokú bíróság által megállapított tényekből további tényre következtetését is helytelennek értékelte.

A kerületi bíróság az ügyészség által benyújtott, részben módosított 3. számú vádirati tényállással egyező ítéleti tényállásának idézése után kifogásolta a titkos információgyűjtés eredményének felhasználhatóságát, megkérdőjelezte az ezzel kapcsolatban az elsőfokú bíróság megállapításait.

[184] Hivatkozott arra, hogy az elsőfokú ítélet lényegében a következőket tartalmazza:

„a bíróság3 nyomozási bírójának 2014. augusztus 25. napján kelt, szám21 számú, a titkos információgyűjtés eredményének vádlott1 I. rendű és vádlott2 II. rendű vádlott1akkal szemben bizonyítékként való felhasználhatóságát megállapító végzése is rögzíti, név15, a Minisztérium felelős államtitkára - egy névtelen bejelentést tartalmazó levélben foglaltak okán - tett feljelentést bünszervezetben, üzletszerűen elkövetett csalás, vesztegetés és magánokirat-hamisítás gyanúja miatt a ügyészség3

[185] A feljelentés alapján a ügyészség1 Kiemelt és szervezet 2013. október 31. napján versenyt korlátozó megállapodás közbeszerzéssel és koncessziós eljárásban büntette miatt nyomozást rendelt el, amelynek teljesítésével a rendőrség2 bízta meg. A nyomozást név16 rendőrség7 2013. december 19. napján a rendőrség3 Korrupciós és rendőrség hatáskörébe utalta.

Arra tekintettel viszont, hogy a névtelen bejelentő név15 mellett a nyomozó hatóságnak is megküldte levelét, ez alapján a rendőrség3 2013. április 10. napjától titkos információ-ellenőrzést, azaz engedélyhez nem kötött titkos információgyűjtést folytatott, majd annak eredménye alapján 2013. június 26. napján 2013. december 26. napjáig titkos nyomozást rendelt el, és annak keretében bírói engedélyhez kötött titkos információgyűjtést folytatott.

[186] Ahogyan azt a nyomozási bíró végzése is rögzíti, a nyílt és a titkos nyomozás alapját tehát ugyanaz a névtelen feljelentés képezte, majd 2013. december 10. napjától mindkét eljárást a rendőrség3 teljesítette, amely észlelve a párhuzamosan futó eljárások tárgybeli egyezőségét, a titkos nyomozást haladéktalanul lezárta és kezdeményezte a nyílttá tételi eljárást, továbbá ugyanezen a napon - az országos rendőr-főkapitány az előterjesztés alapján - elrendelte a büntetőeljárás rendőrség4 hatáskörbe utalását.

[187] Tekintettel arra, hogy az ügyben a nyílt nyomozás már folyamatban volt, az addig titkos nyomozást folytató nyomozó hatóság értelemszerűen nem tett feljelentést, hogy az alapján egy újabb ügyszámon, de a már folyamatban lévő nyílt nyomozással azonos tárgyú nyomozást rendeljenek el, majd a két ügyet tárgybéli egyezőségük miatt egyesítsék. Azonban a vele szemben támasztott, a haladéktalan intézkedés követelményének eleget téve a titkos nyomozást megszüntette és kezdeményezte a nyílttá tételi eljárást, így az eljárási cselekményei megfeleltek a Be. 206/ A.§ (1) bekezdés b) pontjában előírt feltételeknek."

[188] Az elsőfokú ítéletben rögzítettek nem csak az e körben rendelkezésre álló okirati bizonyítékok tartalmával, de önmagával is ellentétes megállapításokat, továbbá helytelen ténybeli következtetéseket tartalmaznak.

[189] A rendelkezésre álló okirati bizonyítékok szerint:

Ahogy az elsőfokú ítélet is rögzíti név16 altábornagy rendőrség7 december 19. napján rendelte el a rendőrség4-n futó nyomozás rendőrség9 hatáskörébe utalását.

[190] Az ítélet által hivatkozott december 10-i dátum személy1 a rendőrség9 Igazgatója feljegyzésén szerepel, mely dátumot mind az elsőfokú bíróság által is figyelembe vett okirati bizonyíték - név16 altábornagy rendőrfőkapitány december 19. napján kelt határozata-, mind személy2 alezredes december 11. napján kelt átirata dátumai cáfolnak.

[191] Az elsőfokú ítélet indoklása hiányos abban a körben, hogyha általa is megállapítottan az rendőrség7 december 19. napján rendeli el a rendőrség9 hatáskörébe utalást, hogyan lehetséges az, hogy a rendőrség9 már december 10-én két eljárást is folytatott e körben. (Ítélet 84.pont)

Az elsőfokú ítélet e körben tett megállapításai téves logikai következtetés eredménye, melyek alapját a rendelkezésre álló okirati bizonyítékok iratellenes, tényből tényre vonatkozó helytelen következtetése adja.

Az ítélet is rögzíti, hogy a rendőrség9 jelen ügyben nem rendelt el nyomozást.

[192] A dokumentumok szerint a rendőrség4-n 2013. november 14-től folyamatban lévő nyomozást az rendőrség7 utalta a rendőrség9 hatáskörébe, ebből fakadóan a rendőrség9 a rendőrség4 által megkezdett nyomozást folytatta. Ha ugyanis a rendőrség9 már folytatott volna nyomozást, úgy a rendőrség4 eljárását megszüntetni és nem a rendőrség9 hatáskörbe utalni kellett volna a párhuzamosan futó eljárásokra alkalmazandó rendelkezéseknek megfelelően.

[193] Az elsőfokú ítélet téves logikai következtetést von le a szervezet⁴ által folytatott titkos információgyűjtés anyagának felhasználhatósága, valamint a rendőrség⁴ általa folytatott nyílt eljárás szervezet⁴ hatáskörébe utalása tekintetében. Az ítélet figyelmen kívül hagyta azon tényt, hogy a titkos információgyűjtés eredményének felhasználhatósága körében milyen jogszabályi kötelezettséget ír elő a Büntetőeljárás törvény. Ezen kogens rendelkezéseket nem váltja ki azon - téves- elsőfokú bírói álláspont, hogy az rendőrség⁸ által hatáskörbe utalt, más nyomozóhatóság által folytatott nyílt eljárás folytatása megfeleltethető ezen kötelezettség teljesítésének. Az elsőfokú bíróság ezen megállapítása törvénytörő.

[194] A büntetőeljárásban felhasználni kívánt információ megszerzésének időpontját követően közel 3 hónappal később került a rendőrség⁹ hatáskörébe utalásra a rendőrség⁴ által folytatott nyomozás.

[195] Az ítélet azt rögzíti, a rendőrség⁹ a titkos nyomozást megszüntette és kezdeményezte a nyílt tételi eljárást, így az eljárási cselekményei megfeleltek a Be. 206/A.§ (1) bekezdés b) pontjában előírt feltételeknek, ez ellentétes az ítéletben is hivatkozott jogszabályi rendelkezéseknek.

[196] Az ítélet által hivatkozott jogszabályhely nem csak a haladéktalanságot rögzíti, de kogens rendelkezést tartalmaz a nyomozóhatóság számára. A haladéktalanságon túl vagy feljelentést tesz, vagy maga rendel el nyílt nyomozást.

[197] Az elsőbírói állásponttal szemben a rendőrség⁴ által megkezdett eljárásnak a rendőrség⁹ általi folytatása nem minősül a rendőrség⁹ részéről a Be. 206./A paragrafusában foglalt nyomozás elrendelési, vagy feljelentési kötelezettség teljesítésének.

[198] Ettől függetlenül, a titkos információgyűjtés eredménye név³⁵ név⁴¹ és név³⁵ név⁵³ vonatkozásában semmilyen módon nem használható fel bírói engedély hiányában.

[199] Az elsőfokú ítélet 3. tényállási pontban rögzített megállapításai nem tartalmazzak a bűnösséget kétséget kizáróan megalapozó, ténybeli, egyéniesített indoklást név³⁵ név⁵³ és név³⁵ név⁴¹ vonatkozásában.

[200] Az ítélet e pont vonatkozásában rögzített indokolásában sem vádlott⁸ rendű, sem vádlott⁹. rendű vádlott¹ vonatkozásában nevesített, konkrétan a vádlott¹ bűnösségre vonatkozó, terhelő adatot tartalmazó megállapítás lényegében nem található, e körben az elsőfokú bíróság indoklási kötelezettségének nem tett eleget.

[201] Az elsőfokú ítélet rögzíti, hogy vádlott11 XI. rendű és vádlott9. rendű vádlott1 közti, 2013. 09. 12- én folyt sms-váltásból, amely az árlejtés 2013. augusztus 27. napját jóval meghaladják, álláspontja szerint az állapítható meg, hogy valóban nem az egyeztetésről szólnak, viszont a tartalmuk arra enged következtetni, hogy az érintettek között előzetes egyeztetés volt.

Az, hogy az előzetes egyeztetés mit takart, az ítélet nem indokolja érdemben. Nem állapítható meg az ítéleti indoklás szerint, hogy ezen egyeztetés kik között, milyen cégek között, mire irányuló egyeztetést jelentene és ez mennyiben érné el egy bűncselekményi kategória szintjét.

[202] Az elsőfokú ítélet a fenti sms üzeneteket a 3. vádpontban foglaltakra vonatkoztatja úgy, hogy azokban semmilyen, az adott vádpont tekintetében konkrét adattartalom nem lelhető fel.

[203] Nem állapítható meg tényszerűen az üzenetek alapján, hogy azok milyen eseményre vonatkoznak, ki, mikor és mit szervezett az milyen eseménnyel kapcsolatosak, nem állapítható meg.

[204] Maga az ítéleti tényállás sem tartalmaz olyan állítást, hogy a IX. rendű és a XI. rendű vádlott1 előzetesen egyeztettek volna. A megállapított tényállás szerint a versenyt korlátozó megállapodás ezen részben az I. rendű, a II. rendű, a VIII. rendű és a IX. rendű vádlott1ak között jött létre, nem pedig IX. rendű és XI. rendű vádlott1ak között, ráadásul nem csak az árlejtést, de a magát a pályázati beadásokat is megelőzően.

[205] Mind a vádirati, mind az ítéleti tényállás tehát csak és kizárólag azt rója név35 név53 és név35 név41 terhére, hogy abban állapodott volna meg az I. rendű és II. rendű vádlott1akkal, hogy azok a cég2 adhasson be nyertes pályázatot 2 régióban.

[206] Ezzel kapcsolatban kiemelte, hogy a cég9 a vádirati tényállásban rögzített 2 régió közül a dél-dunántúli régióba nem is adott be ajánlatot, ezen régiót érintően részt sem vett a pályázati eljárásban, ezen okirati tényeket az elsőfokú bíróság figyelmen kívül hagyta.

[207] Az ítéleti tényállás szerint 2013. július és augusztus hónapokban állapodtak meg azért, hogy a pályázati határidőig, vagyis 2013. augusztus 2. napjáig annak megfelelő pályázatot adjanak le.

[208] Az ítéleti tényállás az I. r., II. r., VIII. r. és IX. rendű vádlottak közötti állítólagos megállapodás vonatkozásában sem időpontot, sem módot, sem helyet nem rögzít. Nem nevesíti az ítélet, hogy a kérdéses megállapodás kik között és milyen tartalommal jött volna létre.

[209] A megállapított tényállás szerint elektronikus úton és sms-ek formájában állapodott meg I. r., II. r., VIII. r. és IX. rendű vádlottal.

[210] Ezen elsőbírói álláspontot kifejezetten cáfolják a rendelkezésre álló, az ítélet által rögzített bizonyítékok. Az elsőfokú bíróság által rögzítettekkel szemben tényként az állapítható meg, hogy sem a nyomozás során, sem a lefolytatott bizonyítási eljárás semmilyen olyan bizonyíték nem merült fel, amely bármilyen módon igazolná azon állítást, mely szerint akár név35 név41, akár név35 név53 2013. július és augusztus folyamán bármilyen formában megállapodott volna vádlottal vagy vádlott2 név43dal. Sem elektronikus levél, sem okirati bizonyíték, sem gyanúsított vagy tanúvallomás, sem lehallgatási anyag nincs, amely alátámasztaná az elsőfokú állítást a vádlottak közötti megállapodás tekintetében.

[211] Az elsőfokú ítélet [53] pontját érintően az elsőfokú ítélet a vádirati tényállás ezen részében foglaltakat sem merítette ki, arról ténybeli megállapítást nem tett.

[212] E körben megállapítható, hogy a rendelkezésre álló bizonyítékok között ilyen tartalmúak nem lehetők fel. Nincs olyan okirati vagy egyéb bizonyíték, amely név35 név41 vagy név35 név53 vonatkozásában legkisebb árral kapcsolatos megállapodást tartalmazna.

[213] Még ha az elsőfokú ítélet figyelmen kívül is hagyja, lényeges és hangsúlyos az a tény, hogy a cég9 - mint név35 név41 és név35 név53hoz köthető gazdasági társaság - ajánlata a dél-alföldi régióban is csak a 3. legjobb ajánlat volt. A cég9-nél 2 pályázó is kedvezőbb árat adott, egyrészt a cég2, másrészt a cég77 is.

[214] Megállapítható tehát, hogy nem a név60cég78 által adott ajánlat volt az, amivel a végső ár tekintetében a cég2 versenyzett a dél-alföldi régióban, ez a cég ugyanis a cég52. volt.

[215] Szintén iratellenes megállapítást tett az elsőfokú bíróság az árrögzítés vonatkozásában.

[216] Az elsőfokú ítélet szerint a bizonyítékként értékelt üzenetekben fellelhető számadatok lényegileg nem különböznek a későbbi nyertes áráktól.

[217] Ezen ítéleti megállapítással szemben a pályázati és az árlejtés eredményeként meghatározott legalacsonyabb árak között jelentős, közel 100 millió forintos különbség volt.

A tényállás szerint tehát vádlott1, vádlott2, név35 név53, név35 név41 meg nem határozható helyen meg nem határozható időben meg nem határozható módon és meg nem határozható tartalommal megállapodtak, amely megállapodás alapján meg nem határozható módon összehangolták magatartásukat, és ezen magatartásukat a későbbiekben vádlott11 és vádlott4 meg nem határozható időben, meg nem határozható helyen közvetítőként segítették. Az ítélet nem ad arra sem választ, ha vádlott és vádlott2 név43 már korábban megállapodott név35 név41 és név35 név42 a verseny korlátozásában és a legkisebb árban ahogyan azt az ítélet állítja, akkor vádlott11nek és vádlott4nak milyen szerepe volt? Miben kellett volna nekik közvetíteni, ha már létrejött korábban a tőlük független megállapodás.

[218] Az elsőfokú ítélet ezen megalapozott és ésszerű kérdések megválaszolásával is adós maradt.

[219] A 3. vádpont vonatkozásában rögzített tanúvallomások tekintetében megállapítható, hogy az elsőfokú ítélet nem csak helytelen ténybeli következtetéseket vont le, de nem teljes körűen értékeli azokat, a vádirati tényállás vonatkozásában tett tanúnyilatkozatokat nem értékelte, ellenben a tanúk évekkal korábbi vitára, valamint általánosságban tett elképzelésére tett nyilatkozatait a vádirati tényállásra vonatkoztatja megalapozatlanul.

[220] Az ítélet csak annyit rögzít a tényállás kapcsán, hogy a vádbeli közbeszerzés vonatkozásában egyik tanú sem tett terhelő nyilatkozatot, majd az általa is megállapítottan nem terhelő tanúnyilatkozatokat később terhelő nyilatkozatokként rögzíti.

[221] Egy tanú vallomásának értékelésekor a tanú által elmondottak tényadatai az irányadóak, a tanú esetlege évekkal korábbi vagy később általánosságban adott feltételezései, elképzelései bizonyítékként nem értékelhetőek.

[222] Az elsőfokú ítélet rögzíti név39nek a vádirattól eltérő, több mint 2 évvel korábbi esettel kapcsolatos nyilatkozatát. A tanú a 2011. évi tárgyalásos eljárás során történekekkel kapcsolatosan nyilatkozott. Ezen 2011-es eljárás a vádirat 3. pontjában foglaltakhoz semmilyen módon nem kapcsolódik, attól teljesen független. Egy 2011-es vita a vádlott1ak között semmilyen ítéleti bizonyosság alapjául nem szolgálhat, egy két évvel későbbi közbeszerzési eljárásban történt megállapodás vonatkozásában. Már csak azért sem, mert maga a tanú is akként nyilatkozott, a 2011-es esetben vita volt a felek között, a vádiratban szereplő 2013-as eljárás során nincs információja semmilyen megállapodásról.

[223] A tanú a nyomozó hatóság azon kérdésére, hogy tapasztalt-e olyat, hogy a cég1. részéről valamelyik cégnek szándékosan kedvezőbb ajánlati pozíciót biztosítottak volna, azt válaszolta, hogy az útszórósó beszerzése esetében tapasztalt ilyet.

[224] A tanú e körben kifejezetten megnevezte a 3. vádpontban nem érintett dr. vádlott7 által vezetett cég69-t. Sem név35 név53t, sem név35 név41 nem említette. A tanú elmondta azt is, semmilyen konkrétumot nem tud, nem kíván feltételezésekbe bocsátkozni sem, viszont tárgyalási vallomása szerint ezen állítólagos vitában ő nem vett részt. Ezen tanú nyilatkozati részeket az elsőfokú bíróság figyelmen kívül hagyta.

[225] név40r tanú vallomásával kapcsolatban észrevételezte, hogy a konkrét 3. vádpontot érintő vádbeli cselekménnyel kapcsolatban információval nem szolgált, ahogyan név39 tanú sem.

[226] A tanúk évekkal korábbi vitára vonatkozó kijelentésére, valamint a tanú feltételezésére alapítva látja terhelő bizonyítéknak a VIII. és IX. rendű vádlott1 vonatkozásában a bíróság.

A IX. rendű vádlott1 sem a 2011-es, sem a 2016-os esetben nem volt érintett, a VIII. rendű vádlott1 pedig a vádiratot nem érintő esetben a tanú által is elmondottan vitában állt a többiekkel.

[227] Az ítélet indoklásában a tanúvallomások alapján rögzítettek szerint a pályázatokon induló felek közötti egyeztetés, a túlárzás egy élő jelenség volt a 2011- 2014/2015. közötti időszakban.

[228] Az elsőfokú bíróság a tanúk tényközléséből levont következtetései megalapozatlanok, azok helytelen ténybeli következtetésen alapulnak.

[229] Az elsőfokú bíróság által értékelési körbe vont okirati bizonyítékok vonatkozásában kiemelte, hogy az ítélet ezen részében sem vádlott8 rendű sem vádlott9. rendű vádlott1ak nem kerültek érdemben megemlítésre és nem is kerülhettek, hiszen egyértelműen megállapítható, hogy azok védeneci vonatkozásában terhelő tényadatokat nem tartalmaznak.

[230] Ezekkel kapcsolatosan utalt a 2013. év augusztus 22. napján rögzített, vádlott2 és vádlott1 közötti telefonbeszélgetésről készült kivonatra, amely beszélgetés nem a vádirati tényállásban szereplő közbeszerzési eljárással kapcsolatos, név35 név41 és név35 név53

vonatkozásában bizonyítékként nem használható fel; a 2013. év augusztus 22. napján rögzített, vádlott2 és a telefonszám1- es telefonszámot használó személy közötti telefonbeszélgetésről készült kivonatra, amely szintén nem a vádirati tényállásban szereplő közbeszerzési eljárással kapcsolatos, név35 név41 és név35 név53 vonatkozásában bizonyítékként nem használható fel, a VIII. és a IX. rendű vádlott1ra vonatkozó terhelő adatot nem tartalmaz; a 2014. november 3. napján kelt, a kivonatokról készült jelentés 6-8. oldalán található összefoglalókra a 2013. augusztus 22. napján rögzített telefonbeszélgetésről, amely beszélgetés szintén nem a vádirati tényállásban szereplő közbeszerzési eljárással kapcsolatos, név35 név41 és név35 név53 vonatkozásában bizonyítékként nem használható fel, a VIII. és a IX. rendű vádlott1ra vonatkozó terhelő adatot nem tartalmaz; a 2015. március 15. napján kelt, vádlott1 laptopján talált adattartalomról készült elemző jelentés 16-17. oldalán található, 11-es sorszámmal jelölt elektronikus levelek vádlott2 és vádlott1 között, melyek név35 név41 és név35 név53 vonatkozásában adatot nem tartalmaznak; a 2016. február 28. napján kelt, a cég4. székhelyén a cég81 által lementett adatállományok elemzéséről készült jelentés 13. pontjában megjelölt email, amely védenicei vonatkozásában adatot nem tartalmaz.; a 2015. június 10. napján kelt, vádlott2 telefonján talál adattartalomról készült elemző jelentés 2. oldalán található, 2013. szeptember 16. napján vádlott2 által vádlott1, illetve vádlott5nek elküldött rövid szöveges üzenetek semmilyen terhelő adatot nem tartalmaznak név35 név41ra és név35 név53ra, azokban még áttételesen sem kerülnek említésre sem; a vádlott11 tartózkodási helyén tartott házkutatásról és lefoglalásról szóló jegyzőkönyv név35 név41 és név35 név53 vonatkozásában rendelkezést, megállapítást nem tartalmaz; a 2016. március 17. napján kelt, a vádlott11 telefonján talált adattartalom elemzéséről készült jelentés 7-12., 17., valamint 20. és 22-28., valamint a 31. pontjaiban megjelölt rövid szöveges üzenetek közül egyetlen üzenet kapcsolódik a név35 név53 nevén levő hívószámhoz, amely üzenet tartalma a 3. vádpontban szereplő közbeszerzési eljárás ajánlatai és nyertes áraitól valamennyi adatában valamennyi adatában eltér, azokkal semmilyen mértékben nem egyezik. vádlott11 és név35 név53 nyilatkozatai egybehangzóak, vádlott11 ajánlatot küldött só szállításra, melyet név35 név53 is megerősített.

E körben kiemelte, hogy téves az az elsőbírói álláspont, hogy az sms-ben szereplő számok és a különböző régiók nyertes pályázati összegei lényegileg nem térnek el.

[231] Az okirati bizonyítékok alapján megállapítható, az eltérés a leszállítandó mennyiségre vetítve akár közel 100 millió forint különbséget is jelentenének. Álláspontja szerint a 100 millió forint különbség semmiképpen sem tekinthető lényegtelennek.

[232] Az ítélet indoklása nem ad választ arra a kérdésre, amennyiben vádlott11 a vád szerint név35 név41 és név35 név42 tartott kapcsolatot, mi oka, vagy értelme lett volna neki a legalacsonyabb pályázati árak vélelmezett árakat valamennyi régióra nézve küldözgetni?

Amennyiben ezen számok a legalacsonyabb ajánlati árakat jelentenék, azok hogyan és legfőképpen miért kerültek vádlott11-hez mind a 7 régióra vonatkozóan, hiszen azt az elsőfokú ítélet sem állítja, hogy vádlott11 mind a 7 régióban induló, valamennyi pályázóval kapcsolatban lett volna, ismerte volna az összes ajánlatot.

[233] Az ítéleti tényállás alapján csak 2 számadatnak kellene szerepelnie, hiszen az elsőfokú bíróság szerint vádlott11 név35 név411 és név35 név42 a cég9 vonatkozásában állt kapcsolatban, amely cég viszont csupán 2 régióban adott be ajánlatot a 7 régióból. Ezen ellentmondásra az ítélet semmilyen magyarázattal nem szolgál, mint hogy arra sem, miért és hogyan került volna vádlott11 birtokába valamennyi régió valamennyi pályázóját tekintve az állítólagos legalacsonyabb ár.

[234] A 7 régióra vonatkozó - és értelemszerűen nem pályázati - számadat egyetlen esetben lehetett vádlott11 birtokában, ha azokat az árakat - a pályázattól független okból - ő maga határozta meg és ajánlotta ki partnereinek a 7 régió vonatkozásában. Ezen számadatok vonatkozásában helyes ténybeli következtetéssel kizárólag az állapítható meg, hogy vádlott11 milyen áron szállítana a partnerek részére a 7 különböző régióba.

Az ítélet indoklása arra sem ad magyarázatot, ha a pályázók megállapodtak a legalacsonyabb árakban miért más összeg lett a nyertes, miért nem a „megállapodott” ár.

[235] A rendelkezése álló bizonyítékok sem név35 név41 sem név35 név53 vonatkozásában semmilyen büncselekmény nem támasztanak alá. Sem tárgyi, sem okirati bizonyíték sem terhelti nyilatkozat, sem tanúvallomás, sem szakvélemény nincs, ami bármilyen mértékű büntetőjogi felelősséget támasztana alá.

[236] Az elsőfokú bíróság a 3. vádpont vonatkozásában „csoportos” értékelést alkalmazott a vádlottlak kapcsán.

[237] név35 név41 és név35 név53 vonatkozásában érdemi indoklást a kétséget kizáró bűnösség vonatkozásában nem tartalmaz az ítélet. Nem tartalmaz az ítélet indoklást abban a tekintetben sem, konkrétan név35 név53 vagy név35 név41 vádlottlak személy szerint kivel állapodtak volna meg előzetesen, az ítéleti indoklás erre a tényállási részre semmilyen információt nem tartalmaz.

[238] Az elsőfokú bíróság által név35 név53 és név35 név41 vonatkozásában terhelőnek ítélt bizonyítékokat a kétséget kizáró, ítéleti bizonyossághoz nem elegendőnek tartotta.

[239] Ezért indítványozta, hogy a másodfokú bíróság figyelemmel a (Be.) 593. § (1) a) és b), a 599. § (2) és a 604. § (1) b) pontjaiban foglaltakra az elsőfokú bíróság által megállapított tényállástól eltérő tényállás megállapítását, és vádlott8 rendű és vádlott9. rendű vádlottlakat az ellenük emelt vád alól való felmentését.

[240] A nyilvános ülésen az I. rendű és a II. rendű vádlottak védője a fellebbezését, annak indokolását fenntartotta.

[241] Változatlanul hivatkozott a titkos információgyűjtés eredményének felhasználhatóságára, amivel kapcsolatban három különféle okot terjesztett elő. A háromból kettőre nem kapott választ, azokról egy mondat nincs.

[242] Hatáskörök vannak, a ügyészség jogosult eldönteni az egyébként vitatható kérdést, hogy ha érkezik egy feljelentés, mit lehet vele csinálni. A ügyészség egy határozattal jogerősen elbírált, hogy a nyomozást el kell rendelni.

[243] Ettől kezdve az a kérdés, hogy ha elrendelik a nyomozást, akkor lehet-e a rendőrségi törvényi vagy a Be. szerint lehet a titkos információgyűjtést felhasználni. Nem merült fel, hogy amikor elrendeli egy feljegyzéssel a titkos nyomozást a hatóság, akkor ez a titkos nyomozás elrendelése micsoda. Ez azért nem is igazán lényeges, mert logikailag két eset van. Vagy nyomozás van, vagy nincs nyomozás. Ha nyomozás van, akkor egyszerű a dolog, mert nem lehet a nyomozás elrendelését követően a rendőrségi törvény szerinti eljárást folytatni.

[244] Az ítélet szerint teljesen nyilvánvalóan azért nem rendelték el a nyomozást, mert folyamatban lévő ügyről van szó. Az ítélet szerint is tudható, hogy szeptember végén vagyunk és több hónappal később észlelik csak a párhuzamos eljárást.

[245] Fogalma sem volt a két eljáró hatóságnak arról, hogy másik is eljárás van folyamatban, csak több hónappal később szereztek tudomást erről. Erre azt mondják, hogy azért nem tett eleget a törvényben előírt kötelezettségének, mert tudott róla, ez iratellenes, mivel ez nem így volt, mert semmit nem tett, feljelentés sem történt.

[246] A Ptv. szabályairól és a büntetőjog szabályairól bíróság7i döntés van, ezek nem párhuzamosak, tehát van olyan, ami nem áll büntetőjogi védelem alatt, pedig tisztességtelen versenyszabályok szerint történik és itt értékhatárok vannak.

[247] 2013. év előttről beszél a preambulum olyan dolgokról, de nem tudható az értékhatár, nem tudható, hogy közbeszerzési eljárásról beszélünk-e, milyen eljárásról van szó.

[248] Az ítélet logikája ezt használja ki, egyrészt súlyosító körülmények között szerepel, másrészt lyukakat töm be vele, mert többször hivatkozik arra, hogy tudjuk, ezt a kartellt létrehozta (az I. rendű vádlott1). Azt, hogy a kartellt ki hozta létre, hogy vádlott kezdeményezte és úgy fogalmaz az ítélet, hogy szervezi az irányításával, erre még tényállítás

sincs. Van egy nagyon szellemes hivatkozás, ami azt mondja ki, hogy piacvezető volt a cég, tehát nyilván ő hozta létre a kartellt.

Tényről tényre következtetésnek a legalapvetőbb büntetőjogi szabálya, hogy annak következménye kell legyen. Abból, hogy valaki piacvezető, hogyan következik az, hogy csak ő hozhatta létre, a logika pont az ellenkezőjét mondaná, hiszen egy piacvezetőnek az összes nagy lehetősége miatt sokkal több lehetősége van, az, hogy felosszák és maradjon a többieknek, inkább a nem piacvezető cég logikája. Ebben a körben úgy sikerült büntetőjogi tényállást bűnösség nélkül megállapítani, hogy ezzel megsértette a preambulum részt, ami teljesen a levegőben lóg és mindenfajta adat nélkül állapítja meg a bűnösséget.

[249] Hivatkozott a Tpv. 11.§-ára, amely megmondja, hogy egymással nem független társaságok közötti együttműködés nem tartozik a törvény által védett kategóriába és a Kbt. pedig részletezi az alvállalkozót és a referenciát. Ehhez képest a jogintézmények ettől függetlenül végig vonulva kavarognak ebben a témában és mindig próbálja az ítélet azokat a következtetlenségeket és bizonyítási hiányokat betölteni vele, amik kezelhetetlenek.

[250] Az ítéletben egy nyilvánvaló nyomozati hibát próbál az ítélet következtetéssel befedni. A 2.) vádpontban a cég⁷⁹ kötött megállapodással kapcsolatban ezeknek a cégeknek lefoglalták minden iratát, így minden rendelkezésre áll. Az, hogy az egyik cég a másikkal szállított-e sok milliós nagyságrendben, az kiderül a szerződésekből, a szállítólevelekből, a számlákból, az átutalásokból, egymástól függetlenül négy csomagban. Mellékesen nem szállított egy grammot sem. Ettől függetlenül ez bekerült úgy iratellenesen az ítéletbe, hogy utána amikor ezt a bíróság a felszólalásokból észlelte, hozzátette, hogy hiszen ez csak egy vállalat csoport megnevezés, ami nem igaz, ezek létező cégek. Az iratok nem igazolják, hogy ki, kinek szállított és kinek számlázott és ez így nem bizonyítás az elsőfokú bíróság részéről.

[251] Az (elsőfokú) bíróság az időt úgy kezelte a meghallgatási üggyel kezdve és később is, hogy hozzárendelte az egyes állításokhoz az időt, pl. mikor szerzett tudomást róla.

[252] Kérdéses, hogy név⁷⁰ név⁴³ az esemény befejezetté válását követően telefonon hogyan tudott pszichikai bűnsegéllyel befolyásolni egy későbbi cselekményt. Ezek a dolgok ugyanúgy tisztázatlanok maradtak és az is, hogy a bíróság elméletben megállapítja, ki az, aki tettesként elkövetheti a cselekményt, az az ügyvezetésre, vagy az üzletkötésre feljogosított tag, vagy alkalmazott. név⁷⁰ név⁴³ egyiknek sem felel meg. Vizsgálható lenne a bűnsegédi magatartása és még sok minden más is vizsgálható lenne, de ez a körülmény olyan szinten sikkadt el, hogy az 1.) vádpontot követően mindenfajta indokolás nélkül vonul végig a cselekmény minősítésén.

Fenntartotta az írásbeli indokolásában írtakat, és annak megfelelő határozat meghozatalát kérte.

[253] vádlott3 III. rendű és a vádlott10 X. rendű vádlottlak védője az írásban előterjesztett fellebbezését kiegészíteni, módosítani, változtatni nem kívánta. Osztotta a titkos információgyűjtés felhasználhatósága kapcsán levezetett okfejtését az I. rendű és II. rendű védőjének.

Kiemelte, hogy a X. rendű vádlott1 egyértelműen okirati bizonyítékok alapján tényleg ügyvezetője, önálló képviselőre jogosult tagja volt és mai napig is tagja a cégnek, de a vádirati tényállásban megjelölt sóbeszerzési pályázatokban, sem azok megvásárlásában, sem a pályázatok előkészítésében, sem a licitálásban semmilyen módon nem vett részt.

A fellebbezése részletes írásbeli indokolásában írtak miatt indítványozta az ítélet megváltoztatását, és a védeneci bizonyítottság hiányában történő felmentését.

[254] vádlott4 IV. rendű és vádlott11 XI. rendű vádlottlak védője a fellebbezése indokolásában leírtakat fenntartotta. Kiemelte, ő volt az egyedüli, akinek perbeszéde elhangzása után nem érkezett válasz az ügyészség részéről. Bízott abban, ha a fellebbezés indokolását elküldi a ügyészségnek is, akkor esetleg érdemi reakció érkezik tőlük, vagy kérésre az ügyészség képviselője megjelenik, de erre nem került sor.

[255] Az ügyészség taktikája nagyon eredményes és hatásos volt, aminek az a lényege, hogy emeljünk vádat 11 emberrel szemben, csatoljunk több ezer oldal iratot, legyen minél több vádpont és akkor abból biztos fog maradni valami a tárgyalás végén. Itt az a legfőbb hátrány az egyes vádlottlakkal szemben, hogy a vádlottlakat összességben kezeli a bíróság, ezért úgy gondolta, hogy az elsőfokú bíróság hibázott, nem végezte el az egyéniesítést az egyes vádpontokban, az egyes vádlottlak cselekvőségét és az egyes tényállások mérlegelését elmulasztotta.

[256] A titkos információgyűjtés eredményének felhasználhatósága tekintetében az elsőfokú bíróság azt mondta ki, hogy szeptember 29-ig tartott az engedélyezés, majd december 10-én, amikor a NNYI észlelte, hogy itt két eljárás van folyamatban, akkor haladéktalanul intézkedett. Az elsőfokú bíróság nem mondta meg, hogy miért december 10-től kell számolni a haladéktalan intézkedést. Miért akkortól kell számolni, amikor észleli, hogy két eljárás van folyamatban, miért nem szeptember 29-hez kellett volna ezt kötni, hiszen addig szólt az engedélye a titkos információgyűjtésnek.

Ha nem észleli a párhuzamos eljárást, akkor mikortól indult volna az elsőfokú bíróság szerint annak a törvényi kötelezettsége, hogy a NNYI-nek feljelentést kellett volna tennie, vagy nyomozást elrendelnie.

[257] Az elsőfokú bíróság okszerűen nem tudta alátámasztani, hogy miért a három hónappal későbbi intézkedést kell haladéktalan intézkedésnek tekinteni. Ennek egy helytálló magyarázata van, hogy szeptember 29-től, amikor szól az engedély, onnantól kellett volna vizsgálni az elsőfokú bíróságnak, hogy a NNYI törvényi kötelezettségének eleget tett, vagy nem. A szeptember 29. és december 10. közötti idő semmiképpen nem lehet haladéktalan időtartam, akkor nem csak a védenca tekintetében kellett volna kirekeszteni a titkos információgyűjtés felhasználhatóságát, hanem valamennyi vádlottal tekintetében az összes ilyen titkos információgyűjtés felhasználhatóságát. Azért van jelentősége ennek, mert az iratok alapján észlelte a tanács, hogy a szervezet³ előtt az eljárás fel van függesztve.

[258] Az eljárás alapvető kulcskérdése, hogy a titkos információgyűjtés anyaga felhasználható, vagy sem. Amennyiben a bíróság úgy dönt, hogy felhasználható, akkor a cég⁸¹ fel fogja használni, ha arra az álláspontra jut, hogy nem felhasználható, akkor jogszabályi értelmezést fogja a cég⁸¹ is alkalmazni. Nem ebben az eljárásban van ennek jelentősége, hanem a cég⁸¹ előtti eljárásban.

[259] A 2.) vádpontnál védenca és ő elejétől fogva nem értették a vádat.

A vádban szerepel, hogy 2013. augusztus 15-én két dolog hangzik el a telefonbeszélgetés során: a cég⁸ nem megy 25.000 forint/tonna ár alá és az, hogy a kft. 40%-os részesedést kap.

[260] Az ügyészségnek azt kellett volna bizonyítani, hogy van egy telefonbeszélgetés és ennek során ez a két állítás elhangzott. A bíróság a 183. pontban azt rögzítette, hogy a megállapodás részleteit nem a titkos nyomozás során rögzítették, hanem a 2013. augusztus 15-i telefonbeszélgetésből derült ki a lefolytatott bizonyítási eljárás során. A bíróság szerint – leegyszerűsítve - amit a vád leír azt a telefonbeszélgetés nem tartalmazza. Ebből csak egyféle okszerű következtetés vonható le, ha nem állapítható meg az adott cselekmény egy telefonbeszélgetésben, akkor ott felmentésnek kellett volna születnie. Az ítélet szerint az elektronikus levelekből állapítható meg ennek a megállapodásnak a tartalma, a részletei.

[261] Ez már nem a vád, mert a vád telefonbeszélgetésről szól és nem az elektronikus levelekről. Az a következtetése sem helytálló az elsőfokú bíróságnak, mert azt állapítja meg a 183. pontban, hogy az elektronikus levelekből a százalékos arány nem állapítható meg.

Álláspontja szerint az ár sem állapítható meg, tehát a bíróság cáfolja azon megállapítását, hogy az elektronikus levelekből bármiféle megállapodás megállapítható lett volna. Az augusztus 16-i e-mailnek a nyelvtani értelmezését az elsőfokú bíróság figyelmen kívül hagyta, utalva az állítólagos kérdőjeles megjelölésre, ami azt mutatja, hogy semmilyen konkrét ajánlat, ígéret nem hangzott el. Azt sem hangzott el, hogy név²⁸ mondták nekik, üzenték volna nekik.

[262] A 3.) vádpont esetében szintén kulcskérdés, arra egyszerűsítve a tényállást, hogy mikor, milyen tartalmú sms-t küldött vádlott⁴ a II. r. vádlott¹nak. Az elsőfokú bíróság megállapította tényként a 208. pontban, hogy a lefolytatott bizonyítási eljárás során kellően tisztázást nyert, hogy a 2013. szeptember 12-i sms rendben van, elfogadták. Kiemelte ebből a dátumot, a szeptember 12-öt.

[263] Ehhez képest a vád 2013. július és augusztus hónapokban küldött sms-eket tartalmaz.

[264] A másik tényállítása az ítéletnek és a vádnak az 1.) vádpontra vonatkozó legalacsonyabb árról adott tájékoztatása. A szeptember 12-i sms-ben semmilyen ár nincs. Az elsőfokú bíróság megállapított olyan tényállást, ami teljesen ellentétes a bizonyítékok értékelésével, teljesen ellentétes az ítéleti tényállással, mind a dátumban, mind az elkövetési magatartásban. Az elsőfokú bíróság tévesen adta indokolását annak, mert a vádban sincs benne, hogy egy ilyen szeptemberi dátumú email-el, amikor az ajánlattétel megtörtént milyen bűncselekményt követett volna el védenca.

[265] A 3.) vádponttal kapcsolatosan észrevételezte, hogy a vádiratból kitűnően, a személyi részben védenca az elején nincs is említve, csak utólag került bele a nyomozás befejezését követően a szerkesztett vádiratba. Az ítéleti tényállás 16. pontja sem tartalmazza, hogy az cég⁸⁰nak ügyvezetője és nem a cég⁸⁰-szé. Ez azért fontos, mert az 58. pontban azt írja az elsőfokú bíróság, hogy cég³ közvetítői tevékenységet nyújtva fejtette ki az elkövetési magatartást. Kifogásolta, hogy az elkövetési magatartást cég fejtette ki és nem természetes személy.

[266] Védenca következetes vallomásokot tett, ami a vádlott¹ társak vallomásaival egybecsengett, egybehangzott, nem tartalmazott semmilyen logikai ellentmondást. Az elsőfokú bíróság figyelmen kívül hagyta, hogy vádlott¹¹ elmondta, ő küldött árajánlatokat a II. r. vádlott¹nak. „név³⁴ék” értelmezése teljesen ellentétes az iratok tartalmával.

[267] Hibázott az elsőfokú bíróság abban is, hogy az augusztus 13-i sms-t figyelmen kívül hagyta. Azt is figyelmen kívül hagyta, hogy van egy két nappal későbbi sms is, augusztus 15-i is. Az augusztus 15-i sms-ben alacsonyabb árak találhatóak, mint a 13-i emailben. Ennek jelentősége van, mert az egész vád arról szól, hogy kartell megállapodás van és az árakat próbálják maximalizálni.

Azonban ez az adat mutatja azt, hogy nem ez történt, mert ha kartell megállapodás lett volna a felek között, akkor az történik, hogy a felek arra törekszenek, hogy az árakat hogyan tudják egyre feljebb és feljebb vinni. Ehhez képest az történik, hogy két nappal később kisebb árak vannak, ami a vádlott¹i előadást támasztja alá, hogy az ákról a beszállítók egyezkedtek és nyilván a megrendelő abban érdekelt, hogy a beszállító ára minél kisebb legyen.

[268] Észrevételezte, hogy egy számsort próbál összehasonlítani egymással a bíróság és ebből próbál valamilyen következtetést levonni. A két számsorból megalapozott következtetést csak akkor lehetne levonni, ha igazolhatóan ok-okozati kapcsolat lenne közöttük. Ha két számsor között nincs ok-okozati kapcsolat, akkor abból nem lehet okszerű következtetést levonni.

[269] Azt kellett volna megnézni, hogy az eredeti ár és végső ár között mi a különbség. Több mint 300 millió forintos különbség van a nyertes árnál, így milyen kartell az, ha a felek nem azon alkudoznak, hogyan lehet több az ár és milyen kartell az, ahol 300 millió forintos, tehát több mint 20%-os csökkenés van.

[270] Vítatta a tényállás megállapítását, mivel vádlott11 csak két régiónak küldött árajánlatot, amikor ők nem indultak mindegyiken, és ebből okszerűen az következett volna, hogy semmilyen megállapodás nem volt, mert ha csak arra a két régióra küldi az árajánlatot, ahol ezek indultak, akkor ezek támasztják alá, hogy itt volt megállapodás. Ha mindkét régióba küldött volna és ennek semmilyen értelme sem lenne, akkor okszerűen az a következtetés vonható le, hogy ő semmilyen megállapodásról nem tudott. Az a következtetés, hogy egyéb érdeke fűződött volna neki ezen sms-ekhez, ez is mindenféle ténybeli, logikai alapot nélkülöz. Ez nincs bizonyítva, van egy olyan állítás, aminek nincs hivatkozási alapja. Részletesen megmagyarázta az e-mail-eket, hogy kapacitás szűkössége miatt miért alakult vita az egyik partnerével szemben, a bíróság teljesen másfajta következtetést vont le.

[271] A fentiek miatt kérte a másodfokú bíróságot, hogy az elsőfokú ítéletet mint részleteiben megalapozatlant, védeneci tekintetében változtassa meg és bizonyítottság hiányában az ellene emelt vád alól őket mentse fel.

[272] vádlott5 V. rendű vádlott1 védője a vádlott1 együttműködésére, az időmúlásra figyelemmel a pénzbüntetés napi tételeinek száma, mind az egy napi tétel összegének mérséklését kérte, védenec négy kiskorú gyermekes családi állapotára figyelemmel.

[273] vádlott6 rendű vádlott1 védője az írásban előterjesztett fellebbezését mindenben, változatlanul fenntartotta. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság egyrészt hiányosan állapította meg a tényállást, másrészt az ítéletben felhasznált bizonyítékok - amit az ügyészség indítványozott és csatolt -, értékelése során rossz megállapításra jutott.

[274] Védencével szemben három bizonyítékot értékelték, két tanúvallomást és két-három email-t. Ezek kizárólag csak azt tudják alátámasztani, hogy védenec beszélt az V. rendű vádlott1al, és nem pedig megbeszélte vele valamit. Az, hogy beszélnek valamiről, hogy

munkakapcsolatban vannak, még nem támasztja alá azt az elkövetési magatartást, amit a büntetőjogi tényállás és a cselekmény megvalósításához kell, hogy ő megállapodott erről. Megalapozatlannak tartva az elsőfokú ítéletet, változatlanul védenca felmentését kérte.

[275] vádlott7. rendű vádlott1 védője az írásban benyújtott fellebbezése indokolását mindenben fenntartotta. A titkos információgyűjtés és annak felhasználhatósága körében teljes mértékben egyetértett a védelem részéről írásban és szóban előadottakkal. Védenca a 2.) vádpontban volt érintett. Az elsőfokú perbeszédében, írásbeli indokolásában írtakat, kiemelteteket változatlanul fenntartotta.

[276] vádlott7 vonatkozásában felvetette, hogy egyáltalán az a vádlott7, aki a VII. rendű vádlott1 és az a név60, vagy név28, vagy valamelyik név60, aki a bizonyítékok között szerepel egy és ugyanaz-e? A személyesítés nem történt meg.

[277] Az ominózus megállapodás, ami polgári jogi értelemben olyan akarategyezés, amiben legalább megegyeznek a felek és tisztán, világosan tisztázzák, hogy miben akarnak megállapodni, azt jó esetben közvetlenül, személyesen teszik meg és nem közvetetten, mindenféle bizonyítékok nélkül.

Kifejtette az elsőfokú eljárásban is, hogy a vád feltételezését, amivel szemben kritikái megjegyzéseket tett, számára mindenféle magyarázat nélkül az elsőfokú ítélet átvette. Elméletileg a versenytárs, aki a IV. rendű vádlott1, vele kellett volna valahogy, valamilyen módon megegyeznie a VII. rendű vádlott1nak, de nem csak valamilyen módon, hanem rögzítve és erre nincs semmilyen bizonyíték. Nincs bizonyíték, hogy a versenytársa az ő érdekében, mint konkurencia érdekében elment ahhoz a II. rendűhöz, akivel nem állapodott meg semmiben, de azért közvetítette az I. rendűnek, aki majd valamit dönt és ez valakikor visszaáramlik a VII. rendűhöz és akkor van megállapodás.

[278] Az a megállapodás, aminek két tartópillére a vád szerint az ár – olvashattuk a nyomozati iratokban azt a II. rendű vádlott1i megjegyzést, ha az ár 10,- forinttal csökken, akkor borul az egész – de nem 10.- forinttal, hanem 1.000,- forinttal, százszorosán borult az egész. Milyen megállapodás az, ami ilyen szinten tud borulni. Ugyanehhez a megállapodáshoz egyetlen bizonyíték, amire az elsőfokú bíróság hivatkozott, ez pedig az az email, amiben az állítólag szó szerepel.

Ez büntetőügyben kellő súlyt kellene, hogy kapjon, mert az állítólag, az nem egyértelmű megállapodás. Az a megállapodás, ami állítólagos, amiben állítólag vannak benne a felek, az a megállapodás, amiben az ár egyáltalán nem stimmel, hanem százszorosán borul, az egyáltalán nem közös akarat kifejezése.

[279] Másik tartópillére pedig az volt, hogy valamilyen munkában majd részesül a vádlott7hez köthető társaság. Ebben az eljárásban a VII. r. vádlott1hoz köthető vádlott7 semmilyen munkában való részesedése kétséget kizáróan nem volt bizonyítva.

[280] Két tartópillér nélküli, két feltevésre alapuló megállapodás álláspontja szerint nem minősülhet megállapodásnak. Megállapodás nélkül pedig az elsőfokon nagyon szépen kifejtette az I. rendű vádlott1 védője, hogy a versenyjogi megállapodás és a büntetőjogi bűncselekményeknél elvárt feltételrendszer nem teljesült, a büntetőjogban kétséget kizáróan bizonyított olyan megállapodásról kell beszélnünk, ami még a versenyt is korlátozza, vagy torzítja, de ilyen álláspontja szerint a VII. rendű vádlott1 vonatkozásában nem volt. A vád feltételezése nem egy magyarázat utáni bizonyítékokra hivatkozó elsőfokú ítéletben kell, hogy testet öltjön, ennek ellenére az elsőfokú bíróság egy ugyanolyan feltételezést átvevő, majd ezeket a hiányokat, állítólagos dezinformációkat a II. rendű vádlott1 saját vallomására hivatkozva írta le, próbálta kicsit az információt úgy feltüntetni, hogy ebben milyen kompetens, de maga vallja, hogy nem volt így.

[281] Ily módon nem lehet azt kimondani, hogy VII. rendű vádlott7 az, aki a vád szerint érintett lenne, és mindezek alapján kérte, hogy a törvényszék vizsgálja felül az elsőfokú ítéletet és mivel van rá mód, azt változtassa meg és bizonyítottság hiányában mentse fel védencét az ellene emelt vád alól.

[282] név35 név53 a VIII. rendű és vádlott9. rendű vádlott1 védője szintén fenntartotta a fellebbezése indokolásában leírtakat. Kiemelte a titkos információgyűjtés eredményének a felhasználhatóságát, amely sem név35 név53, sem név35 név41 vonatkozásában azért sem használhatóak fel, mert már a bizonyítékként való felhasználásáról szóló végzés akként rögzíti, hogy az csak és kizárólag az I. és II. rendű vádlott1ak tekintetében használható fel bizonyítékként.

[283] Ezeknek a bizonyítékoknak a felhasználása a korábban hatályos büntetőeljárás rendszerekben leírtakkal ütköző módon került felhasználásra. Az elsőfokú ítélet is rögzíti azt, hogy a rendőrség3 ebben az ügyben nem rendelt el nyomozást. Az akkor volt hatályos Büntetőeljárás törvény 206/A.§-a alapján rendelkezett, hogy az információ megszerzését követően haladéktalansági intézkedés kell, illetőleg a nyomozás elrendelése, majd a bejelentési kötelezettség teljesítése. Ebben az ügyben a rendőrség3 sem feljelentést nem tett – ezt leírja az elsőfokú ítélet is – sem nyomozást nem rendelt el sem korábban, sem később.

Ez a jogszabályi rendelkezés az információ felhasználhatósága tekintetében kogens, ettől eltérni nem lehet, vagy feljelentést kell tenni a nyomozó hatóságnak, vagy el kell rendelnie a nyomozást. Ebben az ügyben a tényadatok alapján az állapítható meg, hogy a rendőrség3 az általa folytatott eljárását megszüntette és a hatáskörébe utalt, valamint a rendőrség4 által korábban folytatott eljárást vette át.

Két különböző eljárásról van szó és a titkos információgyűjtés felhasználhatósága vonatkozásában ilyen átjárás nincs. Nem minősül feljelentési kötelezettség megtételének és nem minősül a nyomozás elrendelésének az sem, ha a nyomozó hatóság más nyomozó hatóság által folytatott eljárást folytat le. Ez nem fel meg a Be. rendelkezéseinek.

[284] Az elsőfokú ítélet tényállása, ami a vádirat tényállását vette alapul, rögzítette azt, hogy név35 név53 és név35 név41 a 3.) vádpont szerint abban állapotodott meg az I. rendű és a II. rendű vádlottal, hogy a cég2 a Dél-Alföld és Dél-Dunántúl régióban nyertes ajánlatot adhasson be.

Az ítéleti tényállás csak és kizárólag azt rója a VIII. rendű és a IX. rendű vádlottl terhére, hogy abban állapotodott volna meg az I. rendű és a II. rendű vádlottlakkal, hogy azok cége kettő régióban adhasson be nyertes pályázatot. Azt már nem veszi figyelembe az elsőfokú ítélet, hogy a Dél-Dunántúl és a Dél-Alföld régió kapcsán a VIII. rendű és a IX. rendű vádlottlakat érintő cég az nem kettő, hanem egy régióban adott be pályázatot.

Az ítéleti tényállás azt is tartalmazza, hogy a cég2 és a cég9. az előzetes megállapodásnak megfelelően adták be 2013. augusztus 2-ig az ajánlatokat. Az ítélet is rögzíti azt, hogy az I. és a II. rendű, valamint a VIII. és a IX. rendű vádlottlak között a megállapodás a beadást megelőzően, tehát augusztus 2-át megelőzően jött létre. Ezen megállapodás azonban tartalommal nem lett feltöltve, sem az ítéletben, sem a vádiratban. Nem állapítható meg, hogy az augusztus 2-át megelőző megállapodás, amit a vádirat és az ítélet is a VIII. és a IX. rendű vádlottlak terhére ró, milyen megállapodás, milyen tartalmú megállapodás, valójában kik között jött létre, az I. rendű és a VIII. rendű, a II. rendű és a IX. rendű vádlottl között, vagy pontosan abban kik vettek részt, mikor állapotodtak meg, mi volt a tartalma a megállapodásnak, azok hogyan jöttek létre, semmi erre vonatkozó adat nincs, de még utalást sem tartalmaz erre az elsőfokú ítélet.

[285] Az elsőfokú ítélet indokolásában a bizonyítékok felsorolásánál két csoportot kell figyelembe venni. A tanúvallomások, és az sms-ek, amit a VIII. rendű és a IX. rendű vádlottlak részére küldenek. A tanúvallomások kapcsán olyan megállapítást tett az elsőfokú ítélet, amely azt rögzíti, hogy a vádbeli közbeszerzések vonatkozásában egyik tanú sem tett terhelő nyilatkozatot.

Majd ezzel szöges ellentétben az indokolásában több alkalommal is akként hivatkozik a két tanú, név58, illetve tanú1 tanúk vallomásra, hogy terhelőként értékeli a 3.) vádpont tekintetében a vádlottlak cselekményét, hogy a 2013-as közbeszerzés vonatkozásában érdemi információval nem rendelkeznek semmilyen módon és az ítélet azt is rögzíti, hogy e vonatkozásban igazából semmilyen terhelő vallomást nem jelentenek a tanúvallomások. Mégis ezek után az elsőfok a vádlottlak terhére értékeli ezen tanúk vallomását.

[286] A másik ilyen bizonyíték csoport az ominózus sms-ek kérdése. Kiemelte, hogy az ítélet 228. és 229. pontjaiban szerepel, hogy az árlejtés időpontja előtti sms-ekben a felek között a pályázati összegekre vonatkozó egyeztetés volt, név34 és név35 vádlottl közti szeptemberi

sms váltásból pedig az szűrhető le, hogy a XI. rendű vádlott1 tájékoztatta a IX. rendű vádlott1at.

A 229. pont azt rögzíti, hogy a szeptember 12-i sms-ek valóban nem az egyeztetésről szóltak, viszont annak tartalmából arra lehet következtetni, hogy az érintettek között előzetes egyeztetés volt. Ebből az ítéleti tényállásból nem állapítható meg, hogy az előzetes egyeztetés mire vonatkozik, mivel kapcsolatos. Egyáltalán van-e büntetőjogi relevanciája ennek az egyeztetésnek, vagy sem. Számadatok szerepelnek, melyek nem egyeznek a vádban és a közbeszerzési eljárásban lévő adatokkal.

[287] Az elsőfokú ítélet nem ad választ arra, hogy egyrészt az I. és a II. rendű, valamint a VIII. rendű és a IX. rendű vádlottlak 2013. augusztus 2-át megelőzően nem az árlejtésről beszéltek, hanem a pályázatok beadásáról, hiszen a vádirat is arról beszél, hogy miben állapodtak meg.

Semmilyen adat, bizonyíték, sms, email nincs a VIII. rendű és a IX. rendű vádlottlak vonatkozásában.

Nem ad arra választ az elsőfokú ítélet, hogy ki állapodott meg a vádlottlak közül ezzel kapcsolatban augusztus 2-át megelőzően. Nem ad választ arra sem az elsőfokú ítélet, ha megállapodtak, hiszen erről szól az elsőfokú ítélet, akkor az augusztus 2-át megelőző megállapodásnak megfelelően adták-e be a pályázatokat, ha megállapodtak, akkor vádlott11 vádlott1nak miben kellett volna közvetítenie a megállapodást követően a vádlottlak között.

Nem ad arra választ arra az elsőfokú ítélet, ha és amennyiben a megállapodás augusztus 2-át megelőzően létrejött, akkor vádlott11 miért küldözgetett számadatokat a megállapodás megkötését követően, a beadást követően a VIII. rendű és a IX. rendű vádlott1nak.

Nem ad arra választ az elsőfokú ítélet, hogy ha a vádlottlak megállapodást megelőzően egyezségeket kötöttek egymással, akkor miért nem a megállapodott ár szerepel benne.

Nem ad arra választ az elsőfokú ítélet, hogy az augusztus 2-át megelőző megállapodás sms-ei, üzenetei miért nincsenek az elsőfokú bíróság ítéletében, azok miért nem lelhetők fel a nyomozati iratokban.

Nem ad arra választ az elsőfokú ítélet, hogy az általa indokoltnak tartott ítéleti megállapítások és azok alapjául feltüntetett bizonyítékok miért nem kerültek személyesítésre.

[288] A vádlottlak vonatkozásában egy kollektív indokolás történt az elsőfokú bíróság részéről, a szóhasználat is erre utal, megállapodtak, beadták, megbeszélték, de soha nem az van, hogy az I. rendű vádlott1 azt beszélte meg a VIII. rendű vádlott1al, hogy..., a II. rendű vádlott1 azt beszélte meg a IX. rendű vádlott1al, hogy... Ilyen konkrét tényadatok az elsőfokú ítéletben nem szerepelnek.

[289] Megállapított a bíróság valamilyen tényállást, felsorol bizonyítékokat, majd ezek után azt mondja, hogy mindenki, aki érintett ebben a vádpontban az bűnös, de egy adott személy büntetőjogi felelőssége szempontjából nem lehet egy kollektív indoklást megtenni, ez az alapvető hiányérzete az elsőfokú ítélet vonatkozásában, a VIII. és a IX. rendű vádlott1 vonatkozásában konkrét egyéniesített indokolás hiányzik az elsőfokú ítéletből.

[290] Az írásban benyújtott és a most elmondottak alapján indítványozta az elsőfokú ítélet megváltoztatását és kérte a VIII. rendű és a IX. rendű vádlott1ak felmentését az ellenük emelt vádak alól.

[291] A másodfokú nyilvános ülésen megjelent vádlott1ak felszólalni nem kívántak.

[292] A fellebbviteli bíróság a Be. 591. § (1) bekezdése szerinti eljárás keretében, nyilvános ülésen, a fellebbezéssel támadott ítéletet és az azt megelőző bírósági eljárást teljes terjedelmében felülvizsgálta.

[293] Ennek keretében megállapította, hogy a kerületi bíróság eljárása során a büntetőeljárás szabályok betartásával járt el, azonban az elsőfokú ítélet érdemi felülbírálatra a Be. 609. § (1) bekezdése, a (2) bekezdés a) pontja alapján - mert a bizonyítás törvényességére vonatkozó rendelkezéseket a vádemelés után megsértette - nem alkalmas.

[294] Az elsőfokú bíróság ítélete [73] – [85] pontjában rögzítette álláspontját a „titkos nyomozás” során beszerzett adatok felhasználásával kapcsolatosan.

A rendelkezésre álló iratok alapján fentieket érintően megállapítható volt, hogy a bíróság3 szám22. számú határozatában foglalt állást a titkos információgyűjtés során keletkezett bizonyítékok felhasználhatóságáról.

[295] Az elsőfokú bíróság ítélete [73] - [86] pontjában az iratoknak megfelelően rögzítette a feljelentés megtételét követően tett cselekvősegeket, így azt, hogy a „párhuzamosan” megküldött beadvány, feljelentés miatt milyen intézkedésekre került sor.

[296] Az elsőfokú bíróság ítélete [85] pontjában fejtette ki, hogy a már folyamatban lévő nyílt eljárás miatt a rendőrség4 elmulasztotta a feljelentés megtételét, azonban a titkos nyomozás megszüntetése mellett kezdeményezte a nyílttá tételi eljárást, és ezen eljárási

intézkedései megfeleltethetők – az eljárás során hatályos – büntetőeljárás törvény 206/A. (1) bekezdés b) pontjában írtaknak.

[297] Megállapítható volt, hogy bűncselekmények gyanúja miatt több, eltérő hatáskörrel és illetékességgel rendelkező nyomozó hatóságnál indult büntetőeljárás.

[298] A feljelentés alapján a ügyészség¹ Kiemelt és szervezet 2013. október 31. napján versenyt korlátozó megállapodás közbeszerzéssel és koncessziós eljárásban büntette miatt nyomozást rendelt el, amelynek teljesítésével a rendőrség² (szám²³) bízta meg. A nyomozást név¹⁶ rendőrség⁷ 2013. december 19. napján a rendőrség³ Korrupciós és rendőrség hatáskörébe utalta.

[299] név¹⁶ rendőrség⁷ 2013. december 19-én határozata a nyomozásnak a rendőrség³ Korrupciós és rendőrség hatáskörébe utalása adminisztratív intézkedés, a már folyamatban lévő nyomozás során fellelt bizonyítékok felhasználhatóságára nem hat ki.

[300] A cselekmények elkövetésekor hatályos büntetőeljárás törvényt az elsőfokú bíróság nem helyesen értelmezte, az abban írtakat a törvény kötelező előírását figyelmen kívül hagyva értékelte úgy, hogy a rendőrség⁴ helyesen döntött a titkos nyomozás megszüntetéséről, annak a más rendőri szerv előtt folyamatban lévő nyomozáshoz történő egyesítéséről.

[301] A rendőrség⁴ előtt indult eljárásban bírói engedély alapján beszerzett bizonyítékok – a bíróság által meghatározottan – értékelése azonban nem feleltethető meg az eljárási cselekmény idején hatályban volt büntetőeljárás törvény szigorú előírásának.

[302] A feljelentés elmulasztása ugyanis – a másodfokú bíróság álláspontja szerint – alapvetően hat ki a titkos információgyűjtés során keletkező bizonyítékok felhasználhatóságára.

[303] Ahogyan azt az elsőfokú bíróság ítélete [83] pontban rögzítette, a rendőrség³ 2013. április 10. napjától titkos információ-ellenőrzést, azaz engedélyhez nem kötött titkos információgyűjtést folytatott, majd annak eredménye alapján 2013. június 26. napján 2013. december 26. napjáig titkos nyomozást rendelt el, és annak keretében bírói engedélyhez kötött titkos információgyűjtést folytatott.

[304] Az azok alapján beszerzett adatokat – a bíróság³ nyomozási bírójának 2014. augusztus 25. napján kelt, ügyszám⁷ számú végzésében írtakkal egyezően – azért találta

felhasználhatónak, mivel a ügyészség¹ Kiemelt és szervezet 2013. október 31. napján versenyt korlátozó megállapodás közbeszerzéssel és koncessziós eljárásban büntette miatt nyomozást rendelt el, amelynek teljesítésével a rendőrség² bízta meg.

[305] Ezt a nyomozást az rendőrség⁷ 2013. december 19. napján a rendőrség³ Korrupciós és rendőrség hatáskörébe utalta.

[306] Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint a nyílt és a titkos nyomozás alapját tehát ugyanaz a névtelen feljelentés képezte, majd 2013. december 10. napjától mindkét eljárást a rendőrség³ teljesítette, amely észlelve a párhuzamosan futó eljárások tárgybeli egyezőségét, a titkos nyomozást haladéktalanul lezárta és kezdeményezte a nyílttá tételi eljárást.

[307] Az ügyben a nyílt nyomozás már folyamatban volt, az addig titkos nyomozást folytató nyomozó hatóság értelemszerűen nem tett feljelentést, hogy az alapján egy újabb ügyszámon, de a már folyamatban lévő nyílt nyomozással azonos tárgyú nyomozást rendeljenek el, majd a két ügyet tárgybeli egyezőségük miatt egyesítsék.

Azonban a vele szemben támasztott, a haladéktalan intézkedés követelményének eleget téve a titkos nyomozást megszüntette és kezdeményezte a nyílttá tételi eljárást, így az eljárási cselekményei megfeleltek a Be. 206/A.§ (1) bekezdés b) pontjában előírt feltételeknek.

[308] Ezt a – nyomozási bírói – és elsőfokú bírósági álláspontot a másodfokú bíróság nem osztotta.

[309] A törvényszék egyetértett a titkos információgyűjtés során beszerzett bizonyítékok felhasználhatóságával kapcsolatosan a védők által írtakkal, előadottakkal.

[310] Az engedélyezett tevékenység, illetve a vádemelés időpontjában is a korábbi büntetőeljárási törvény, a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény volt hatályban.

[311] Ennek 206/A. § (1) bekezdés b) pontja egyértelműen rögzíti, hogy a bűnüldözési célból folytatott bírói engedélyhez kötött titkos információgyűjtés a büntetőeljárásban bizonyítékként akkor használható fel, ha a titkos információgyűjtés engedélyezését kérő szerv a büntetőeljárásban felhasználni kívánt információ megszerzését követően a nyomozást - a büntetőeljárás megindításának valamennyi, e törvényben meghatározott feltétele megállapításakor - nyomban elrendelte vagy a feljelentési kötelezettségének nyomban eleget tett.

[312] Ezen, egyértelmű és szigorú törvényi feltételek azonban jelen ügyben nem teljesültek.

[313] Ahogyan azt a [82] pontban rögzítette az elsőfokú bíróság, a ügyészség¹ Kiemelt és szervezet 2013. október 31. napján versenyt korlátozó megállapodás közbeszerzéssel és koncessziós eljárásban büntette miatt nyomozást rendelt el, amelynek teljesítésével a rendőrség² bízta meg.

[314] Ez alapján került sor a (nyílt) nyomozás megindítására, és az rendőrség⁷ csak 2013. december 19. napján utalta a nyomozást a rendőrség³ Korrupciós és rendőrség hatáskörébe.

[315] Ekkor azonban már folyamatban volt az ugyanezen rendőri szerv által folytatott titkos információgyűjtés is, az azokból szerzett bizonyítékok is rendelkezésre álltak.

[316] A másodfokú bíróság álláspontja szerint téves az az elsőfokú bírósági értelmezés, hogy a már elrendelt nyomozásra figyelemmel – az ügyek tárgyi összefüggésére tekintettel a későbbi egyesítés kényszere miatt – a nyomozó hatóság eleget tett a (korábbi) Be.-ben írt rendelkezéseknek.

[317] Amikor az ügyészség a nyomozás elrendelésére utasította a nyomozó hatóságot, akkor egy másik rendőri szervet bízott meg a nyomozás teljesítésével, a rendőrség².

[318] A nyomozás az országos rendőr-főkapitány döntése folytán került a titkos információgyűjtést már folytató nyomozóhatósághoz.

[319] A másodfokú bíróság álláspontja szerint, a titkos információgyűjtést folytató rendőri szerv nem tett eleget a már idézett, akkor hatályos eljárási törvény rendelkezéseinek, nyomozást nem rendelt el, feljelentést nem tett.

[320] Meg nem ismételve a védelem részéről az ezt érintően kifejtetteket, a másodfokú bíróság szerint sem lettek volna felhasználhatóak bizonyítékként azok az adatok, amelyeket a nyomozóhatóság a titkos információgyűjtés során szerzett be.

[321] A titkos információgyűjtés engedélyezésekor, a vádemeléskor hatályos, már idézett eljárási törvény egyértelmű, értelmezést nem igénylő megfogalmazása kifejezetten

rendelkezett arról, hogy az ily módon beszerzett bizonyíték, a titkos információgyűjtés eredménye mely esetekben használható fel.

[322] A törvényi előírást nem írhatja felül – az értelmezést nem is igénylő – azon bírói indokolás, hogy - [85] pont - „Tekintettel arra, hogy az ügyben a nyílt nyomozás már folyamatban volt, az addig titkos nyomozást folytató nyomozó hatóság értelemszerűen nem tett feljelentést, hogy az alapján egy újabb ügyszámon, de a már folyamatban lévő nyílt nyomozással azonos tárgyú nyomozást rendeljenek el, majd a két ügyet tárgybeli egyezőségük miatt egyesítsék. Azonban a vele szemben támasztott, a haladéktalan intézkedés követelményének eleget téve a titkos nyomozást megszüntette és kezdeményezte a nyílttá tételi eljárást, így az eljárási cselekményei megfeleltek a Be. 206/A.§ (1) bekezdés b) pontjában előírt feltételeknek.”

[323] Ahogyan azt a másodfokú bíróság már kifejtette, a titkos információgyűjtés engedélyezésekor, a vádemeléskor hatályos, a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. tv. 206/A. §-a a titkos információgyűjtés eredménye felhasználásának két feltételét határozta meg.

[324] Ezek a feltételek együttes megléte esetén biztosítható a felhasználás törvényessége.

[325] Ahogyan azt az bíróság⁷ már a szám²⁴ számú határozatában is kifejtette (IV/1.pont) ”Már a szám²⁵) AB határozat hangsúlyozta, hogy az anyagi igazságosság érvényesülésének jogállami követelménye csak a jogbiztonságot szolgáló - elsősorban eljárási - garanciák, jogintézmények keretein belül maradva valósulhat meg (szám²⁶ A további határozatok részletesen kibontották azt is, hogy a jogállam értékrendjének meghatározó pillére a jogállami garanciák tényleges érvényre jutása a jogintézmények működése során. Ellenkező esetben sérül a jogbiztonság, a jogszabályok következményeinek kiszámíthatósága és esetlegessé válik az alapvető alkotmányos jogok érvényre jutása. A jogállami garanciák mellőzésére ezért sem célszerűségi, sem igazságossági szempontok nem adnak alapot.”

[326] A törvényszék a fent kifejtettekre figyelemmel az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 599. § (1) bekezdése szerinti nyilvános ülésen a Be. 609. § (1) bekezdése, a (2) bekezdés a) pontja alapján hatályon kívül helyezte, és az elsőfokú bíróságot új eljárásra utasította.

[327] A másodfokú bíróság álláspontja szerint a bizonyítás törvényességére vonatkozó rendelkezéseket a vádemelés után megsértették, az elsőfokú bíróság olyan, a titkos információgyűjtés eredményeként keletkezett bizonyítékokat is értékelt, amelyek – az azt engedélyező nyomozási bírói határozatban írtakkal ellentétben – nem lettek volna felhasználhatók.

[328] A megismételt eljárásban a vádlottlakat, amennyiben vallomást tesznek, ismételten ki kell hallgatni, a Be. 633. § (8) bekezdésében írtakra figyelemmel kell dönteni a tanúk ismételt meghallgatásának szükségességéről, illetve korábbi vallomásaik lényegének ismertetéséről.

[329] A megismételt eljárás során a titkos információgyűjtés eredményeként keletkezett bizonyítékokat figyelembe venni nem lehet, és a megismételt bizonyítási eljárás során keletkezett bizonyítékok értékelésével kell állást foglalni a vádlottlak büntetőjogi felelősségéről.

[330] A nyilvános ülésen bemutatott okiratok alapján állapította meg a másodfokú bíróság az érintett vádlottlak esetében az elsőfokú ítéletben rögzítettektől eltérő, megváltozott személyazonosító okmányok számát.

[331] A végzés ellen a Be. 627. § (1) bekezdésének b) pontja alapján fellebbezésnek van helye.

Budapest, 2021. év június hó 28. napján

dr. Szelényiné

dr. Roszik Erzsébet s.k.

a tanács elnöke

dr. Zsámberger Csaba s.k.

előadó bíró

dr. Zombori Éva s.k.

bíró

A kiadmány hitelül: